

Obsah

IV Informace

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2018/C 352/01	Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v <i>Úředním věstníku Evropské unie</i>	1
---------------	---	---

V Oznámení

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2018/C 352/02	Spojené věci C-96/16 a C-94/17: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 7. srpna 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Juzgado de Primera Instancia n° 38 de Barcelona, Tribunal Supremo – Španělsko) – Banco Santander, SA v. Mahamadou Demba, Mercedes Godoy Bonet (C-96/16), Rafael Ramón Escobedo Cortés v. Banco de Sabadell SA (C-94/17) „Řízení o předběžné otázce – Směrnice 93/13/EHS – Zneužívající ujednání – Oblast působnosti – Postoupení pohledávky – Smlouva o úvěru uzavřená se spotřebitelem – Kritéria pro posouzení zneužívající povahy ujednání této smlouvy, které stanoví sazbu úroků z prodlení – Důsledky zneužívající povahy ujednání“	2
2018/C 352/03	Věc C-472/16: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 7. srpna 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León – Španělsko) – Jorge Luis Colino Sigüenza v. Ayuntamiento de Valladolid a další „Řízení o předběžné otázce – Směrnice 2001/23/ES – Oblast působnosti – Článek 1 odst. 1 – Převody podniků – Zachování práv zaměstnanců – Zakázka na služby týkající se provozování městské hudební školy – Ukončení činnosti prvního úspěšného uchazeče před koncem probíhajícího školního roku a určení nového úspěšného uchazeče na začátku následujícího školního roku – Článek 4 odst. 1 – Zákaz propouštění z důvodu převodu – Výjimka – Propouštění z hospodářských, technických nebo organizačních důvodů, se kterými jsou spojeny změny stavu zaměstnanců – Listina základních práv Evropské unie – Článek 47“	3

2018/C 352/04	Věc C-561/16: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 7. srpna 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Supremo – Španělsko) – Saras Energía SA v. Administración del Estado „Řízení o předběžné otázce – Směrnice 2012/27/EU – Článek 7 odst. 1, 4 a 9 – Článek 20 odst. 4 a 6 – Podpora energetické účinnosti – Systém povinného zvyšování energetické účinnosti – Jiná alternativní politická opatření – Vnitrostátní fond pro energetickou účinnost – Zřízení takového fondu jako hlavní opatření k plnění povinností v oblasti energetické účinnosti – Povinnost platit příspěvky – Určení povinných stran – Distributoři energie anebo maloobchodní prodejci energie“	4
2018/C 352/05	Věc C-16/17: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 7. srpna 2018 [žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) – Portugalsko] – TGE Gas Engineering GmbH – Sucursal em Portugal v. Autoridade Tributária e Aduaneira „Řízení o předběžné otázce – Daň z přidané hodnoty (DPH) – Odpočet daně zaplacené na vstupu – Vznik a rozsah nároku na odpočet daně“	4
2018/C 352/06	Věc C-52/17: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 7. srpna 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesverwaltungsgericht – Rakousko) – VTB Bank (Austria) AG v. Finanzmarktaufsichtsbehörde „Řízení o předběžné otázce – Sbližování právních předpisů – Směrnice 2013/36/EU – Články 64, 65 a 67 – Nařízení (EU) č. 575/2013 – Článek 395 odst. 1 a 5 – Dohled nad úvěrovými institucemi – Pravomoci v oblasti dohledu a pravomoci ukládat sankce – Limity pro velké expozice – Právní úprava členského státu, která pro případ překročení těchto limitů stanoví uložení úroků – Nařízení (EU) č. 468/2014 – Článek 48 – Rozdělení působnosti mezi Evropskou centrální bankou (ECB) a vnitrostátními orgány – Formálně zahájené řízení v oblasti dohledu“	5
2018/C 352/07	Věc C-59/17: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 7. srpna 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Conseil d'État – Francie) – Château du Grand Bois SCI v. Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer) „Řízení o předběžné otázce – Zemědělství – Trh s vínem – Nařízení (ES) č. 555/2008 – Podpory na restrukturalizaci a přeměnu vinic – Neohlášené kontroly na místě – Pravomoci kontrolních pracovníků – Možnost pracovníků vstoupit na zemědělský pozemek bez souhlasu pěstitele“	6
2018/C 352/08	Spojené věci C-61/17, C-62/17 a C-72/17: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 7. srpna 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landesarbeitsgericht Berlin-Brandenburg – Německo) – Miriam Bichat (C-61/17), Daniela Chlubna (C-62/17), Isabelle Walkner (C-72/17) v. Aviation Passage Service Berlin GmbH & Co. KG „Řízení o předběžné otázce – Sociální politika – Hromadné propouštění – Směrnice 98/59/ES – Článek 2 odst. 4 první pododstavec – Pojem ‚pojem podnik, který zaměstnavatele kontroluje‘ – Projednání se zaměstnanci – Důkazní břemeno“	6
2018/C 352/09	Věc C-115/17: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 7. srpna 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour de cassation – Francie) – Administration des douanes et droits indirects, Etablissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer) v. Hubert Clergeau a další „Řízení o předběžné otázce – Nařízení (EHS) č. 1964/82 – Nepravdivá prohlášení nebo podvodná jednání sledující cíl získat zvláštní vývozní náhrady pro některé druhy vykostěného hovězího masa – Změna nařízení č. 1964/82 rozšiřující právo na poskytnutí zvláštních vývozních náhrad – Zásada zpětné účinnosti mírnějšího ustanovení trestního zákona – Článek 49 odst. 1 věta třetí Listiny základních práv Evropské unie“	7
2018/C 352/10	Věc C-120/17: Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 7. srpna 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Satversmes tiesa – Lotyšsko) – Administratīvā rajona tiesa v. Ministru kabinets „Řízení o předběžné otázce – Zemědělství – Podpora pro rozvoj venkova – Nařízení (ES) č. 1257/1999 – Články 10 až 12 – Podpora při předčasném odchodu do důchodu – Vnitrostátní právní předpisy, které stanoví přechod podpory při předčasném odchodu do důchodu na základě dědění – Právní předpisy schválené Evropskou komisí – Následná změna stanoviska – Ochrana legitimního očekávání“	8

2018/C 352/11	Věc C-122/17: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 7. srpna 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Court of Appeal – Irsko) – David Smith v. Patrick Meade, Philip Meade, FBD Insurance plc, Irsko a Attorney General „Řízení o předběžné otázce – Sbližování právních předpisů – Pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel – Třetí směrnice 90/232/EHS – Článek 1 – Odpovědnost za újmu na zdraví všech osob cestujících ve vozidle s výjimkou řidiče – Povinné pojištění – Přímý účinek směrnic – Povinnost nepoužít vnitrostátní právní úpravu odporující směrnici – Nepoužitelnost smluvního ustanovení, které je v rozporu se směrnicí“	8
2018/C 352/12	Věc C-123/17: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 7. srpna 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesverwaltungsgericht – Německo) – Nefiye Yön v. Landeshauptstadt Stuttgart „Řízení o předběžné otázce – Přidružení EHS-Turecko – Rozhodnutí č. 2/76 – Článek 7 – Doložka ‚standstill‘ – Právo pobytu rodinných příslušníků tureckého pracovníka – Vízová povinnost pro vstup na území členského státu“	9
2018/C 352/13	Věc C-161/17: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 7. srpna 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof – Německo) – Land Nordrhein-Westfalen v. Dirk Renckhoff „Řízení o předběžné otázce – Autorské právo a práva s ním související – Směrnice 2001/29/ES – Informační společnost – Harmonizace určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících – Článek 3 odst. 1 – Sdělování veřejnosti – Pojem – Zpřístupnění online na internetových stránkách bez svolení nositele autorského práva fotografie, která předtím byla bez omezujícího opatření a se svolením uvedeného nositele zveřejněna na jiných internetových stránkách – Nová veřejnost“	10
2018/C 352/14	Věc C-300/17: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 7. srpna 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Kúria – Maďarsko) – Hochtief AG v. Budapest Főváros Önkormányzata „Řízení o předběžné otázce – Veřejné zakázky – Přezkumná řízení – Směrnice 89/665/ES – Žaloba na náhradu škody – Článek 2 odst. 6 – Vnitrostátní právní úprava, která podmiňuje přípustnost veškerých žalob na náhradu škody předchozím a pravomocným konstatováním protiprávnosti rozhodnutí veřejného zadavatele, které bylo příčinou tvrzené škody – Žaloba na neplatnost – Předchozí přezkum u rozhodčí komise – Soudní přezkum nálezů rozhodčí komise – Vnitrostátní právní úprava, která vylučuje předložení důvodů, jež nebyly vzneseny před rozhodčí komisí – Listina základních práv Evropské unie – Článek 47 – Právo na účinnou soudní ochranu – Zásady efektivity a rovnocennosti“	11
2018/C 352/15	Věc C-329/17: Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 7. srpna 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgerichtshof – Rakousko) – Gerhard Prenninger a další v. Oberösterreichische Landesregierung „Řízení o předběžné otázce – Životní prostředí – Směrnice 2011/92/EU – Posuzování vlivů některých záměrů na životní prostředí – Příloha II – Bod 1 písm. d) – Pojem ‚odlesňování za účelem změny způsobu využívání půdy‘ – Provedení lesního průseku v souvislosti s výstavbou a provozováním nadzemního elektrického vedení“	12
2018/C 352/16	Věc C-435/17: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 7. srpna 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tartu Halduskohus – Estonsko) – Argo Kalda Mardi talu v. Põllumajanduse Registrite ja Informatsiooni Amet (PRIA) „Řízení o předběžné otázce – Společná zemědělská politika – Přímé platby – Nařízení (EU) č. 1306/2013 – Články 93 a 94 – Příloha II – Podmíněnost – Zemědělský a environmentální stav – Minimální požadavky – Provedení členským státem – Povinnost udržování ‚pohřebišť‘ – Dosah“	12
2018/C 352/17	Věc C-475/17: Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 7. srpna 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Riigikohus – Estonsko) – Viking Motors AS a další v. Tallinna linn, Maksu- ja Tolliamet „Řízení o předběžné otázce – Daně – Společný systém daně z přidané hodnoty (DPH) – Směrnice 2006/112/ES – Článek 401 – Vnitrostátní daně, které mají povahu daně z obratu – Zákaz – Pojem ‚daň z obratu‘ – Místní daň z prodeje – Základní znaky DPH – Neexistence“	13

2018/C 352/18	Věc C-485/17: Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 7. srpna 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof – Německo) – Verbraucherzentrale Berlin eV v. Unimatic Vertriebs GmbH „Řízení o předběžné otázce – Ochrana spotřebitele – Směrnice 2011/83/EU – Článek 2 bod 9 – Pojem ‚obchodní prostory‘ – Kritéria – Kupní smlouva uzavřená na stánku obchodníka na veletrhu“	14
2018/C 352/19	Věc C-521/17: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 7. srpna 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tallinna Ringkonnakohus – Estonsko) – Coöperatieve Vereniging SNB-REACT U. A. v. Deepak Mehta „Řízení o předběžné otázce – Duševní a průmyslové vlastnictví – Směrnice 2004/48/ES – Článek 4 – Aktivní legitimace organizace pro kolektivní zastupování majitelů ochranných známek k podání žaloby – Směrnice 2000/31/ES – Články 12 až 14 – Odpovědnost poskytovatele služeb pronájmu a registrace IP adres umožňujících anonymní používání názvů domén a internetových stránek“	15
2018/C 352/20	Věc C-396/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Corte suprema di cassazione (Itálie) dne 15. června 2018 – Gennaro Cafaro v. DQ	15
2018/C 352/21	Věc C-417/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Vilniaus apygardos administracinis teismas (Litva) dne 26. června 2018 – AW a další	16
2018/C 352/22	Věc C-430/18: Žaloba podaná dne 29. června 2018 – Evropská komise v. Španělské království	17
2018/C 352/23	Věc C-433/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Korkein oikeus (Finsko) dne 2. července 2018 – ML v. OÜ Aktiva Finants	18
2018/C 352/24	Věc C-435/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberster Gerichtshof (Rakousko) dne 29. června 2018 – Otis Gesellschaft m.b.H. a další v. Land Oberösterreich a další	19
2018/C 352/25	Věc C-454/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Förvaltningsrätten i Linköping (Švédsko) dne 12. července 2018 – Baltic Cable AB v. Energimarknadsinspektionen	19
2018/C 352/26	Věc C-467/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rajonen sad Lukovit (Bulharsko) dne 17. července 2018 – trestní řízení proti EP	20
2018/C 352/27	Věc C-476/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Pesti Központi Kerületi Bíróság (Maďarsko) dne 23. července 2018 – PannonHitel Pénzügyi Zrt. v. WizzAir Hungary Légiközlekedési Kft.	22
2018/C 352/28	Věc C-482/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Maďarsko) dne 24. července 2018 – Google Ireland Limited v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adó- és Vámigazgatósága	23
2018/C 352/29	Věc C-484/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour de cassation (Francie) dne 20. července 2018 – Société de perception et de distribution des droits des artistes-interprètes de la musique et de la danse (SPEDIDAM), PG, GF v. Institut national de l’audiovisuel	24
2018/C 352/30	Věc C-485/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d’État (Francie) dne 24. července 2018 – Groupe Lactalis v. Premier ministre, Ministre de l’Agriculture et de l’Alimentation, Garde des Sceaux, ministre de la Justice, Ministre de l’Économie et des Finances	25

2018/C 352/31	Věc C-486/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour de cassation (Francie) dne 23. července 2018 – RE v. Praxair MRC	26
2018/C 352/32	Věc C-495/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Najvyšším súdem Slovenskej republiky (Slovensko) dne 30. července 2018 – YX	26
Tribunál		
2018/C 352/33	Věc T-680/13: Rozsudek Tribunálu ze dne 13. července 2018 – K. Chrysostomides & Co. a další v. Rada a další „Mimosmluvní odpovědnost – Hospodářská a měnová politika – Program na podporu stability Kypru – Rozhodnutí rady guvernérů ECB o poskytnutí naléhavě potřebné likvidity na žádost Centrální banky Kypru – Prohlášení Euroskupiny ze dnů 25. března, 12. dubna, 13. května a 13. září 2013 ohledně Kypru – Rozhodnutí 2013/236/EU – Memorandum o porozumění ze dne 26. dubna 2013 o specifických podmínkách hospodářské politiky, uzavřené mezi Kyprem a Evropským mechanismem stability – Pravomoc Tribunálu – Přípustnost – Formální náležitosti – Vyčerpání vnitrostátních prostředků nápravy – Dostatečně závažné porušení právní normy přiznávající práva jednotlivcům – Právo vlastnit majetek – Legitimní očekávání – Rovné zacházení“	28
2018/C 352/34	Věc T-786/14: Žaloba podaná dne 13. července 2018 – Bourdouvali a další v. Rada a další „Mimosmluvní odpovědnost – Hospodářská a měnová politika – Program podpory stability pro Kypr – Rozhodnutí Rady guvernérů ECB týkající se poskytnutí nouzové likvidity na žádost Centrální banky Kypru – Prohlášení Euroskupiny ze dne 25. března, 12. dubna, 13. května a 13. září 2013 týkající se Kypru – Rozhodnutí 2013/236/EU – Memorandum o porozumění o politice zvláštní hospodářské podmíněnosti uzavřené mezi Kyprem a Evropským mechanismem stability dne 26. dubna 2013 – Příslušnost Tribunálu – Přípustnost – Formální požadavky – Vyčerpání všech vnitrostátních opravných prostředků – Dostatečně závažné porušení právní normy, která přiznává práva jednotlivcům – Právo na vlastnictví – Legitimní očekávání – Rovné zacházení“	29
2018/C 352/35	Věc T-733/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 13. července 2018 – Banque postale v. ECB „Hospodářská a měnová politika – Obezřetnostní dohled nad úvěrovými institucemi – Článek 4 odst. 1 písm. d) a odst. 3 nařízení (EU) č. 1024/2013 – Výpočet pákového poměru – Rozhodnutí ECB nepovolit žalobkyni vyloučení expozic naplňujících určité podmínky z pákového poměru – Článek 429 odst. 14 nařízení (EU) č. 575/2013 – Diskreční pravomoc ECB – Nesprávné právní posouzení – Zjevně nesprávné posouzení“	30
2018/C 352/36	Věc T-751/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 13. července 2018 – Confédération nationale du Crédit mutuel v. ECB „Hospodářská a měnová politika – Obezřetnostní dohled nad úvěrovými institucemi – Článek 4 odst. 1 písm. d) a odst. 3 nařízení (EU) č. 1024/2013 – Výpočet pákového poměru – Odmítnutí ECB povolit žalobkyni, aby z výpočtu pákového poměru vyloučila expozice, které splňují určité podmínky – Článek 429 odst. 14 nařízení (EU) č. 575/2013 – Diskreční pravomoc ECB – Nesprávné právní posouzení – Zjevně nesprávné posouzení“	31
2018/C 352/37	Věc T-768/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 13. července 2018 – BNP Paribas v. ECB „Hospodářská a měnová politika – Obezřetnostní dohled nad úvěrovými institucemi – Článek 4 odst. 1 písm. d) a odst. 3 nařízení (EU) č. 1024/2013 – Výpočet pákového poměru – Odmítnutí ECB schválit žalobkyni vyloučení expozic splňujících určité podmínky z výpočtu pákového poměru – Článek 429 odst. 14 nařízení (EU) č. 575/2013 – Diskreční pravomoc ECB – Nesprávné právní posouzení – Zjevně nesprávné posouzení“	32

2018/C 352/38	Věc T-825/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 13. července 2018 – Kypr v. EUIPO – Papouis Dairies (Pallas Halloumi) „Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie Pallas Halloumi – Starší slovní certifikační ochranná známka Spojeného království HALLOUMI – Relativní důvod pro zamítnutí zápisu – Neexistence nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“	32
2018/C 352/39	Věc T-847/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 13. července 2018 – Kypr v. EUIPO – POA (COWBOYS HALLOUMI). „Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie COWBOYS HALLOUMI – Starší slovní certifikační ochranná známka Spojeného království HALLOUMI – Relativní důvod pro zamítnutí zápisu – Neexistence nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“	33
2018/C 352/40	Věc T-797/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 13. července 2018 – Star Television Productions v. EUIPO – Marc Dorcel (STAR) „Ochranná známka Evropské unie – Řízení o zrušení – Obrazová ochranná známka Evropské unie STAR – Neexistence řádného užívání ochranné známky – Článek 51 odst. 1 písm. a) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 58 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) 2017/1001]“	34
2018/C 352/41	Věc T-388/18: Žaloba podaná dne 27. června 2018 – WV v. ESVČ	34
2018/C 352/42	Věc T-391/18: Žaloba podaná dne 27. června 2018 – Riesco García v. Parlament	36
2018/C 352/43	Věc T-396/18: Žaloba podaná dne 29. června 2018 – ITSA v. Komise	36
2018/C 352/44	Věc T-436/18: Žaloba podaná dne 13. července 2018 – Prigent v. Komise	37
2018/C 352/45	Věc T-453/18: Žaloba podaná dne 24. července 2018 – Biasotto v. EUIPO – OOFOS (OOF)	38
2018/C 352/46	Věc T-454/18: Žaloba podaná dne 24. července 2018 – Biasotto v. EUIPO – OOFOS (OO)	39
2018/C 352/47	Věc T-463/18: Žaloba podaná dne 30. června 2018 – Novartis v. EUIPO (SMARTSURFACE)	40
2018/C 352/48	Věc T-473/18: Žaloba podaná dne 27. července 2018 – Getsmarter Online v. EUIPO (getsmarter)	40
2018/C 352/49	Věc T-474/18: Žaloba podaná dne 6. srpna 2018 – Veit v. ECB	41
2018/C 352/50	Věc T-481/18: Žaloba podaná dne 1. srpna 2018 – Electroquímica Onubense v. ECHA	42
2018/C 352/51	Věc T-487/18: Žaloba podaná dne 14. srpna 2018 – Stada Arzneimittel v. EUIPO (VirusProtect)	42
2018/C 352/52	Věc T-491/18: Žaloba podaná dne 14. srpna 2018 – Vafo Praha v. EUIPO – Rutzinger-Kurpas (Meatlove)	43
2018/C 352/53	Věc T-492/18: Žaloba podaná dne 15. srpna 2018 – Zhadanov v. EUIPO (Scanner Pro)	44
2018/C 352/54	Věc T-495/18: Žaloba podaná dne 17. srpna 2018 – Dermatest v. EUIPO (DERMATEST)	44
2018/C 352/55	Věc T-496/18: Žaloba podaná dne 17. srpna 2018 – OCU v. SRB	45
2018/C 352/56	Věc T-497/18: Žaloba podaná dne 14. srpna 2018 – IAK – Forum International v. EUIPO – Schwalb (IAK)	46
2018/C 352/57	Věc T-498/18: Žaloba podaná dne 20. srpna 2018 – ZPC Flis v. EUIPO – Aldi Einkauf (Happy Moreno choco)	47

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie*(2018/C 352/01)***Poslední publikace**

Úř. věst. C 341, 24.9.2018

Dřívější publikace

Úř. věst. C 328, 17.9.2018

Úř. věst. C 319, 10.9.2018

Úř. věst. C 311, 3.9.2018

Úř. věst. C 301, 27.8.2018

Úř. věst. C 294, 20.8.2018

Úř. věst. C 285, 13.8.2018

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 7. srpna 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Juzgado de Primera Instancia n° 38 de Barcelona, Tribunal Supremo – Španělsko) – Banco Santander, SA v. Mahamadou Demba, Mercedes Godoy Bonet (C-96/16), Rafael Ramón Escobedo Cortés v. Banco de Sabadell SA (C-94/17)

(Spojené věci C-96/16 a C-94/17) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce – Směrnice 93/13/EHS – Zneužívající ujednání – Oblast působnosti – Postoupení pohledávky – Smlouva o úvěru uzavřená se spotřebitelem – Kritéria pro posouzení zneužívající povahy ujednání této smlouvy, které stanoví sazbu úroků z prodlení – Důsledky zneužívající povahy ujednání“

(2018/C 352/02)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado de Primera Instancia n° 38 de Barcelona, Tribunal Supremo

Účastníci původního řízení

Navrhovatelé: Banco Santander, SA (C-96/16), Rafael Ramón Escobedo Cortés (C-94/17)

Odpůrci: Mahamadou Demba, Mercedes Godoy Bonet (C-96/16), Banco de Sabadell SA (C-94/17)

Výrok

- 1) Směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách musí být vykládána v tom smyslu, že se nevztahuje na postup prodávajícího nebo poskytovatele, který spočívá v postoupení nebo nabytí pohledávky, kterou má vůči dlužníkovi, aniž je možnost takového postoupení stanovena ve smlouvě o úvěru uzavřené s tímto spotřebitelem, aniž je spotřebitel předem uvědomen o tomto postoupení nebo s ním vysloví souhlas a aniž má spotřebitel možnost odkoupit svůj dluh, který by takto zanikl, tím, že zaplatí postupníkovi částku, kterou zaplatil za uvedené postoupení, navýšenou o příslušné úroky a náklady. Dále se tato směrnice nevztahuje ani na taková vnitrostátní ustanovení, jako jsou ustanovení obsažená v článku 1535 Código Civil (občanský zákoník), jakož i v člancích 17 a 540 Ley 1/2000 de Enjuiciamiento Civil (zákon 1/2000 občanský soudní řád) ze dne 7. ledna 2000, která takovou možnost odkupu zahrnují a upravují nahrazení postupitele postupníkem v probíhajících soudních řízeních.
- 2) Směrnice 93/13 musí být vykládána v tom smyslu, že nebrání takové vnitrostátní judikatuře, jako je judikatura Tribunal Supremo (Nejvyšší soud, Španělsko), která je dotčena ve věci v původním řízení, podle níž je nesjednané ujednání ve smlouvě o úvěru uzavřené se spotřebitelem stanoví použitelnou sazbu úroků z prodlení zneužívající povahy z důvodu, že spotřebiteli v případě prodlení se splácením dluhu ukládá nepřiměřeně vysokou náhradu, pokud tato sazba překračuje o více než dva procentní body sazbu běžných úroků stanovených v této smlouvě.

- 3) Směrnice 93/13 musí být vykládána v tom smyslu, že nebrání takové vnitrostátní judikatuře, jako je judikatura Tribunal Supremo (Nejvyšší soud, Španělsko), která je dotčena ve věci v původním řízení, podle níž důsledek zneužívající povahy nesjednaného ujednání, které je obsaženo ve smlouvě o úvěru uzavřené se spotřebitelem, stanoví úroky z prodlení, spočívá v úplném vyrušení těchto úroků, avšak běžné úroky stanovené v této smlouvě běží i nadále.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 145, 25.4.2016.
Úř. věst. C 151, 15.5.2017.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 7. srpna 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León – Španělsko) – Jorge Luis Colino Sigüenza v. Ayuntamiento de Valladolid a další

(Věc C-472/16) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce – Směrnice 2001/23/ES – Oblast působnosti – Článek 1 odst. 1 – Převody podniků – Zachování práv zaměstnanců – Zakázka na služby týkající se provozování městské hudební školy – Ukončení činnosti prvního úspěšného uchazeče před koncem probíhajícího školního roku a určení nového úspěšného uchazeče na začátku následujícího školního roku – Článek 4 odst. 1 – Zákaz propouštění z důvodu převodu – Výjimka – Propouštění z hospodářských, technických nebo organizačních důvodů, se kterými jsou spojeny změny stavu zaměstnanců – Listina základních práv Evropské unie – Článek 47“

(2018/C 352/03)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León

Účastníci původního řízení

Žalobce: Jorge Luis Colino Sigüenza

Žalovaní: Ayuntamiento de Valladolid, In-Pulso Musical SC, Miguel del Real Llorente, Administrador Concursal de Músicos y Escuela SL, Músicos y Escuela SL, Fondo de Garantía Salarial (Fogasa)

Výrok

- 1) Článek 1 odst. 1 směrnice Rady 2001/23/ES ze dne 12. března 2001 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se zachování práv zaměstnanců v případě převodů podniků, závodů nebo částí podniků nebo závodů musí být vykládán v tom smyslu, že do působnosti této směrnice může spadat taková situace, o jakou se jedná v původním řízení, kdy úspěšný uchazeč o zakázku na služby týkající se provozování městské hudební školy, kterému samospráva poskytla veškeré hmotné prostředky nezbytné k výkonu této činnosti, ukončí tuto činnost dva měsíce před koncem probíhajícího školního roku, přičemž propustí zaměstnance a vrátí tyto hmotné prostředky samosprávě, která přistoupí k novému zadání zakázky až na příští školní rok a poskytne novému úspěšnému uchazeči tytéž hmotné prostředky.
- 2) Článek 4 odst. 1 směrnice 2001/23 musí být vykládán v tom smyslu, že za takových okolností, jako jsou okolnosti dotčené v původním řízení, kdy úspěšný uchazeč o zakázku na služby týkající se provozování městské hudební školy ukončí tuto činnost dva měsíce před koncem probíhajícího školního roku, přičemž propustí zaměstnance, a nový úspěšný uchazeč znovu zahájí činnost na začátku následujícího školního roku, se zdá, že k propuštění zaměstnanců došlo „z hospodářských, technických nebo organizačních důvodů, se kterými jsou spojeny změny stavu zaměstnanců“, ve smyslu tohoto ustanovení, za předpokladu, že okolnosti, které vedly k propuštění všech zaměstnanců a opožděnému určení nového poskytovatele služeb, nepředstavují svévolné opatření, jehož cílem je zbavit tyto zaměstnance práv, která jim přiznává tato směrnice, což musí ověřit předkládající soud.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 441, 28.11.2016.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 7. srpna 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Supremo – Španělsko) – Saras Energía SA v. Administración del Estado

(Věc C-561/16) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce – Směrnice 2012/27/EU – Článek 7 odst. 1, 4 a 9 – Článek 20 odst. 4 a 6 – Podpora energetické účinnosti – Systém povinného zvyšování energetické účinnosti – Jiná alternativní politická opatření – Vnitrostátní fond pro energetickou účinnost – Zřízení takového fondu jako hlavní opatření k plnění povinností v oblasti energetické účinnosti – Povinnost platit příspěvky – Určení povinných stran – Distributoři energie anebo maloobchodní prodejci energie“

(2018/C 352/04)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Supremo

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Saras Energía SA

Žalovaná: Administración del Estado

Za přítomnosti: Endesa SA, Endesa Energía SA, Endesa Energía XXI SLU, Viesgo Infraestructuras Energéticas SL, Hidroeléctrica del Cantábrico SAU, Nexus Energía SA, Nexus Renovables SLU, Engie España SL, Villar Mir Energía SL, Energy VM Gestión de Energía SLU, Estaciones de Servicio de Guipúzcoa SA, Acciona Green Energy Developments SLU, Fortia Energía SL

Výrok

- 1) Články 7 a 20 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/27/EU ze dne 25. října 2012 o energetické účinnosti, o změně směrnic 2009/125/ES a 2010/30/EU a o zrušení směrnic 2004/8/ES a 2006/32/ES musí být vykládány v tom smyslu, že nebrání takové vnitrostátní právní úpravě, která stanoví jako hlavní způsob plnění povinností v oblasti energetické účinnosti systém ročního příspěvku do vnitrostátního fondu pro energetickou účinnost, za předpokladu, že tato právní úprava zaručí dosažení energetických úspor v rozsahu rovnocenném systémům povinností v oblasti energetické účinnosti, které mohou být zavedeny podle čl. 7 odst. 1 této směrnice, a jsou splněny požadavky stanovené v čl. 7 odst. 10 a 11 uvedené směrnice, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu.
- 2) Článek 7 směrnice 2012/27 musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je úprava dotčená ve věci v původním řízení, která ukládá povinnosti v oblasti energetické účinnosti pouze některým podnikům působícím v odvětví energetiky, a to za předpokladu, že se označení těchto podniků za povinné strany skutečně zakládá na výslovně uvedených objektivních a nediskriminačních kritériích, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 22, 23.1.2017.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 7. srpna 2018 [žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) – Portugalsko] – TGE Gas Engineering GmbH – Sucursal em Portugal v. Autoridade Tributária e Aduaneira

(Věc C-16/17) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce – Daň z přidané hodnoty (DPH) – Odpočet daně zaplacené na vstupu – Vznik a rozsah nároku na odpočet daně“

(2018/C 352/05)

Jednací jazyk: portugalština

Předkládající soud

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: TGE Gas Engineering GmbH – Sucursal em Portugal

Žalovaný: Autoridade Tributária e Aduaneira

Výrok

Články 167 a 168 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty, ve znění směrnice Rady 2010/45/EU ze dne 13. července 2010, jakož i zásada daňové neutrality, musí být vykládány v tom smyslu, že brání tomu, aby daňový úřad členského státu měl za to, že společnost, která má sídlo v jiném členském státě, a pobočka, kterou má tato společnost v prvním z těchto států, představují dvě odlišné osoby povinné k dani z důvodu, že tyto subjekty mají každý své daňové identifikační číslo, a z tohoto důvodu odmítl pobočce přiznat nárok na odpočet daně z přidané hodnoty (DPH) uvedené v oznámeních o pohledávce vystavených hospodářským zájmovým sdružením, jehož členem je uvedená společnost, a nikoliv její pobočka.

(¹) Úř. věst. C 104, 3.4.2017.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 7. srpna 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesverwaltungsgericht – Rakousko) – VTB Bank (Austria) AG v. Finanzmarktaufsichtsbehörde

(Věc C-52/17) (¹)

„Řízení o předběžné otázce – Sbližování právních předpisů – Směrnice 2013/36/EU – Články 64, 65 a 67 – Nařízení (EU) č. 575/2013 – Článek 395 odst. 1 a 5 – Dohled nad úvěrovými institucemi – Pravomoci v oblasti dohledu a pravomoci ukládat sankce – Limity pro velké expozice – Právní úprava členského státu, která pro případ překročení těchto limitů stanoví uložení úroků – Nařízení (EU) č. 468/2014 – Článek 48 – Rozdělení působnosti mezi Evropskou centrální bankou (ECB) a vnitrostátními orgány – Formálně zahájené řízení v oblasti dohledu“

(2018/C 352/06)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesverwaltungsgericht

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: VTB Bank (Austria) AG

Žalovaný: Finanzmarktaufsichtsbehörde

Výrok

1) Článek 64 a čl. 65 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES, jakož i čl. 395 odst. 1 a 5 nařízení Evropského parlamentu a rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 musí být vykládány v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, podle které jsou úvěrové instituce v případě překročení limitů expozice podle čl. 395 odst. 1 nařízení č. 575/2013 automaticky uloženy úroky z čerpání hospodářské výhody, i když tato úvěrová instituce splňuje podmínky stanovené v čl. 395 odst. 5 tohoto nařízení, které úvěrové instituci umožňují tyto limity překročit.

- 2) Článek 48 odst. 3 nařízení Evropské centrální banky (EU) č. 468/2014 ze dne 16. dubna 2014, kterým se stanoví rámec spolupráce Evropské centrální banky s vnitrostátními příslušnými orgány a vnitrostátními pověřenými orgány v rámci jednotného mechanismu dohledu (nařízení o rámci jednotného mechanismu dohledu), musí být vykládán v tom smyslu, že řízení v oblasti dohledu nelze za formálně zahájené ve smyslu tohoto ustanovení považovat ani tehdy, když úvěrová instituce podá vnitrostátnímu orgánu dohledu zprávu o překročení limitů stanovených v čl. 395 odst. 1 nařízení č. 575/2013, ani tehdy, když tento orgán v souběžném řízení týkajícím se obdobných porušení již přijal rozhodnutí.

(¹) Úř. věst. C 144, 8.5.2017.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 7. srpna 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Conseil d'État – Francie) – Château du Grand Bois SCI v. Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)

(Věc C-59/17) (¹)

„Řízení o předběžné otázce – Zemědělství – Trh s vínem – Nařízení (ES) č. 555/2008 – Podpory na restrukturalizaci a přeměnu vinic – Neohlášené kontroly na místě – Pravomoci kontrolních pracovníků – Možnost pracovníků vstoupit na zemědělský pozemek bez souhlasu pěstitele“

(2018/C 352/07)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil d'État

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Château du Grand Bois SCI

Odpůrce: Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)

Výrok

Články 76, 78 a 81 nařízení Komise (ES) č. 555/2008 ze dne 27. června 2008, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 479/2008 o společné organizaci trhu s vínem, pokud jde o programy podpory, obchod se třetími zeměmi, produkční potenciál a kontroly v odvětví vína, musí být vykládány v tom smyslu, že neumožňují pracovníkům, kteří provádějí kontroly na místě, vstoupit na pozemek zemědělského podniku, aniž obdrželi souhlas provozovatele tohoto podniku.

(¹) Úř. věst. C 112, 10.4.2017.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 7. srpna 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landesarbeitsgericht Berlin-Brandenburg – Německo) – Miriam Bichat (C-61/17), Daniela Chlubna (C-62/17), Isabelle Walkner (C-72/17) v. Aviation Passage Service Berlin GmbH & Co. KG

(Spojené věci C-61/17, C-62/17 a C-72/17) (¹)

„Řízení o předběžné otázce – Sociální politika – Hromadné propouštění – Směrnice 98/59/ES – Článek 2 odst. 4 první pododstavec – Pojem ‚pojem podnik, který zaměstnavatele kontroluje‘ – Projednání se zaměstnanci – Důkazní břemeno“

(2018/C 352/08)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landesarbeitsgericht Berlin-Brandenburg

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Miriam Bichat (C-61/17), Daniela Chlubna (C-62/17), Isabelle Walkner (C-72/17)

Žalovaná: Aviation Passage Service Berlin GmbH & Co. KG

Výrok

Článek 2 odst. 4 první pododstavec směrnice Rady 98/59/ES ze dne 20. července 1998 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se hromadného propouštění musí být vykládán v tom smyslu, že pojem „podnik, který zaměstnavatele kontroluje“, zahrnuje jakýkoli podnik propojený s tímto zaměstnavatelem na základě podílu na základním kapitálu zaměstnavatele či jiných právních vztahů, které mu umožňují mít rozhodující vliv v rozhodovacích orgánech zaměstnavatele a nutit jej, aby zvažoval hromadné propouštění či jej provedl.

(¹) Úř. věst. C 144, 8.5.2017.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 7. srpna 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour de cassation – Francie) – Administration des douanes et droits indirects, Etablissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer) v. Hubert Clergeau a další

(Věc C-115/17) (¹)

„Řízení o předběžné otázce – Nařízení (EHS) č. 1964/82 – Nepravdivá prohlášení nebo podvodná jednání sledující cíl získat zvláštní vývozní náhrady pro některé druhy vykostěného hovězího masa – Změna nařízení č. 1964/82 rozšiřující právo na poskytnutí zvláštních vývozních náhrad – Zásada zpětné účinnosti mírnějšího ustanovení trestního zákona – Článek 49 odst. 1 věta třetí Listiny základních práv Evropské unie“

(2018/C 352/09)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour de cassation

Účastníci původního řízení

Žalobce: Administration des douanes et droits indirects, Etablissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)

Žalovaní: Hubert Clergeau, Jean-Luc Labrousse, Jean-Jacques Berthelley, Alain Bouchet, Jean-Pierre Dubois, Marcel Géry, Jean-Paul Matrat, Jean-Pierre Paziot, Patrice Raillot

Výrok

Zásada zpětné účinnosti mírnějšího ustanovení trestního zákona, zakotvená v čl. 49 odst. 1 věta třetí Listiny základních práv Evropské unie, musí být vykládána v tom smyslu, že nebrání tomu, aby byla určitá osoba odsouzena za to, že neoprávněně získala zvláštní vývozní náhrady podle nařízení Komise (EHS) č. 1964/82 ze dne 20. července 1982, kterým se stanoví podmínky pro poskytování zvláštních vývozních náhrad pro některé druhy vykostěného hovězího masa, prostřednictvím podvodných jednání nebo nepravdivých prohlášení týkajících se povahy zboží, pro které byly náhrady požadovány, ačkoli se v důsledku změny tohoto nařízení, ke které došlo poté, co byly spáchány předmětné skutky, stalo zboží, které vyvezla, pro tyto náhrady způsobilým.

(¹) Úř. věst. C 178, 6.6.2017.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 7. srpna 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Satversmes tiesa – Lotyšsko) – Administratīvā rajona tiesa v. Ministru kabinets

(Věc C-120/17) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce – Zemědělství – Podpora pro rozvoj venkova – Nařízení (ES) č. 1257/1999 – Články 10 až 12 – Podpora při předčasném odchodu do důchodu – Vnitrostátní právní předpisy, které stanoví přechod podpory při předčasném odchodu do důchodu na základě dědění – Právní předpisy schválené Evropskou komisí – Následná změna stanoviska – Ochrana legitimního očekávání“

(2018/C 352/10)

Jednací jazyk: lotyšština

Předkládající soud

Satversmes tiesa

Účastníci původního řízení

Žalobce: Administratīvā rajona tiesa

Žalovaný: Ministru kabinets

Výrok

- 1) Články 10 až 12 nařízení Rady (ES) č. 1257/1999 ze dne 17. května 1999 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOZF) a o změně a zrušení některých nařízení musí být vykládány v tom smyslu, že brání tomu, aby členské státy v rámci provádění těchto článků přijaly opatření umožňující dědický přechod takové podpory při předčasném odchodu do důchodu, jako je podpora dotčená v původním řízení.
- 2) Zásada ochrany legitimního očekávání musí být vykládána v tom smyslu, že taková vnitrostátní norma, jako je norma dotčená ve věci v původním řízení, která stanovovala dědický přechod podpory při předčasném odchodu do důchodu a která byla Evropskou komisí schválena jakožto slučitelná s nařízením č. 1257/1999, vzbudila u dědiců zemědělců, kteří byli příjemci takové podpory, legitimní očekávání a že takový závěr, jako byl závěr uvedený v zápisu ze zasedání Výboru Evropské komise pro rozvoj venkova ze dne 19. října 2011, podle kterého uvedená podpora nepřechází děděním na další osoby, toto legitimní očekávání neukončil.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 168, 29.5.2017.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 7. srpna 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Court of Appeal – Irsko) – David Smith v. Patrick Meade, Philip Meade, FBD Insurance plc, Irsko a Attorney General

(Věc C-122/17) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce – Sbližování právních předpisů – Pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel – Třetí směrnice 90/232/EHS – Článek 1 – Odpovědnost za újmu na zdraví všech osob cestujících ve vozidle s výjimkou řidiče – Povinné pojištění – Přímý účinek směrnic – Povinnost nepoužít vnitrostátní právní úpravu odporující směrnici – Nepoužitelnost smluvního ustanovení, které je v rozporu se směrnicí“

(2018/C 352/11)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Court of Appeal

Účastníci původního řízení

Žalobce: David Smith

Žalovaní: Patrick Meade, Philip Meade, FBD Insurance plc, Irsko a Attorney General

Výrok

Unijní právo, a zejména článek 288 SFEU, musí být vykládáno v tom smyslu, že vnitrostátní soud rozhodující spor mezi jednotlivci, který není schopen ustanovení vnitrostátního práva, která jsou v rozporu s ustanovením určité směrnice, které splňuje všechny podmínky požadované k tomu, aby vyvolávalo přímý účinek, vyložit ve smyslu, který by byl v souladu s posledně uvedeným ustanovením, není na základě samotného unijního práva povinen neuplatnit daná vnitrostátní ustanovení, jakož i výluku uvedenou v souladu s nimi v pojistné smlouvě.

V takové situaci, jako je situace dotčená ve věci v původním řízení, by se však účastník řízení poškozený neslučitelností vnitrostátního práva s unijním právem nebo osoba, jež vstoupila do jeho práv, mohli dovolávat judikatury vzešlé z rozsudku ze dne 19. listopadu 1991, Francovich a další (C-6/90 a C-9/90, EU:C:1991:428), aby případně dosáhli náhrady utrpěné újmy od členského státu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 151, 15.5.2017.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 7. srpna 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesverwaltungsgericht – Německo) – Nefiye Yön v. Landeshauptstadt Stuttgart

(Věc C-123/17) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce – Přidružení EHS-Turecko – Rozhodnutí č. 2/76 – Článek 7 – Doložka ‚standstill‘ – Právo pobytu rodinných příslušníků tureckého pracovníka – Vízová povinnost pro vstup na území členského státu“

(2018/C 352/12)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesverwaltungsgericht

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Nefiye Yön

Žalovaný: Landeshauptstadt Stuttgart

za přítomnosti: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Výrok

Článek 7 rozhodnutí č. 2/76 ze dne 20. prosince 1976 přijatého Radou přidružení, která byla zřízena Dohodou zakládající přidružení mezi Evropským hospodářským společenstvím a Tureckem, podepsanou v Ankaře dne 12. září 1963 Tureckou republikou na straně jedné a členskými státy EHS a Společenstvím na straně druhé, uzavřenou, schválenou a potvrzenou rozhodnutím Rady 64/732/EHS ze dne 23. prosince 1963, musí být vykládán v tom smyslu, že takové opatření vnitrostátního práva, jako je opatření dotčené ve věci v původním řízení, zavedené během období od 20. prosince 1976 do 30. listopadu 1980, které podmiňuje vydání povolení k pobytu za účelem sloučení rodiny ve prospěch státních příslušníků třetích států, kteří jsou rodinnými příslušníky tureckého pracovníka, oprávněně pobývajících v dotčeném členském státě, získáním víza za účelem sloučení rodiny těmito státními příslušníky před vstupem na vnitrostátní území, představuje „nové omezení“ ve smyslu tohoto ustanovení.

Takové opatření může být nicméně odůvodněno důvody spadajícími pod účinnou kontrolu přistěhovalectví a řízení migračních toků, avšak lze jej připustit pouze za předpokladu, že podmínky jeho provedení nepřekračují rámec toho, co je nezbytné k dosažení sledovaného cíle, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 318, 25.9.2017.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 7. srpna 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof – Německo) – Land Nordrhein-Westfalen v. Dirk Renckhoff

(Věc C-161/17) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce – Autorské právo a práva s ním související – Směrnice 2001/29/ES – Informační společnost – Harmonizace určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících – Článek 3 odst. 1 – Sdělování veřejnosti – Pojem – Zpřístupnění online na internetových stránkách bez svolení nositele autorského práva fotografie, která předtím byla bez omezujícího opatření a se svolením uvedeného nositele zveřejněna na jiných internetových stránkách – Nová veřejnost“

(2018/C 352/13)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka v řízení o opravném prostředku „Revision“: Land Nordrhein-Westfalen

Odpůrce v řízení o opravném prostředku „Revision“: Dirk Renckhoff

Výrok

Pojem „sdělování veřejnosti“ ve smyslu čl. 3 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti musí být vykládán v tom smyslu, že zahrnuje zpřístupnění online na internetových stránkách fotografie, která předtím byla bez omezujícího opatření zabraňujícího jejímu stažení a se svolením nositele autorského práva zveřejněna na jiných internetových stránkách.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 231, 17.7.2017.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 7. srpna 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Kúria – Maďarsko) – Hochtief AG v. Budapest Főváros Önkormányzata

(Věc C-300/17) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce – Veřejné zakázky – Přezkumná řízení – Směrnice 89/665/ES – Žaloba na náhradu škody – Článek 2 odst. 6 – Vnitrostátní právní úprava, která podmiňuje přípustnost veškerých žalob na náhradu škody předchozím a pravomocným konstatováním protiprávnosti rozhodnutí veřejného zadavatele, které bylo příčinou tvrzené škody – Žaloba na neplatnost – Předchozí přezkum u rozhodčí komise – Soudní přezkum nálezů rozhodčí komise – Vnitrostátní právní úprava, která vylučuje předložení důvodů, jež nebyly vzneseny před rozhodčí komisí – Listina základních práv Evropské unie – Článek 47 – Právo na účinnou soudní ochranu – Zásady efektivity a rovnocennosti“

(2018/C 352/14)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Kúria

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Hochtief AG

Žalovaný: Budapest Főváros Önkormányzata

Výrok

- 1) Článek 2 odst. 6 směrnice Rady 89/665/EHS ze dne 21. prosince 1989 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přezkumného řízení při zadávání veřejných zakázek na dodávky a stavební práce, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/23/EU ze dne 26. února 2014 o udělování koncesí, musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání takové vnitrostátní procesněprávní úpravě, jako je úprava dotčená ve věci v původním řízení, která podmiňuje možnost uplatnit občanskoprávní nárok v případě porušení právních předpisů v oblasti veřejných zakázek nebo řízení o zadávání těchto zakázek tím, že rozhodčí komise pro veřejné zakázky nebo – v případě soudního přezkumu nálezů této rozhodčí komise – soud pravomocně konstatoval existenci takového porušení.
- 2) Unijní právo, a konkrétně ustanovení čl. 1 odst. 1 a 3 směrnice 89/665, ve znění směrnice 2014/23, ve spojení s článkem 47 Listiny základních práv Evropské unie, musí být vykládáno v tom smyslu, že v kontextu žaloby na náhradu škody nebrání takovému vnitrostátnímu procesnímu pravidlu, jako je pravidlo dotčené ve věci v původním řízení, které omezuje soudní přezkum nálezů rozhodčí komise, jež je orgánem prvního stupně příslušným přezkumu rozhodnutí přijatých veřejným zadavatelem v rámci postupů při zadávání veřejných zakázek, pouze na důvody, které byly vzneseny před touto komisí.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 269, 14.8.2017.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 7. srpna 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgerichtshof – Rakousko) – Gerhard Prenninger a další v. Oberösterreichische Landesregierung

(Věc C-329/17) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce – Životní prostředí – Směrnice 2011/92/EU – Posuzování vlivů některých záměrů na životní prostředí – Příloha II – Bod 1 písm. d) – Pojem ‚odlesňování za účelem změny způsobu využívání půdy‘ – Provedení lesního průseku v souvislosti s výstavbou a provozováním nadzemního elektrického vedení“

(2018/C 352/15)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgerichtshof

Účastníci původního řízení

Navrhovatelé: Gerhard Prenninger, Karl Helmberger, Franziska Zimmer, Franz Scharinger, Norbert Pühringer, Agrargemeinschaft Pettenbach, Marktgemeinde Vorchdorf, Marktgemeinde Pettenbach, Gemeinde Steinbach am Ziehberg

Odpůrkyně: Oberösterreichische Landesregierung

za přítomnosti: Netz Oberösterreich GmbH

Výrok

Bod 1 písm. d) přílohy II směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/92/EU ze dne 13. prosince 2011 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí musí být vykládán v tom smyslu, že provedení takového lesního průseku, o jaký jde ve věci v původním řízení, za účelem zřízení a provozování nadzemního elektrického vedení po dobu, na niž je toto vedení oprávněně zřízeno, spadá pod pojem „odlesňování za účelem změny způsobu využívání půdy“ ve smyslu tohoto ustanovení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 318, 25.9.2017.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 7. srpna 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tartu Halduskohus – Estonsko) – Argo Kalda Mardi talu v. Põllumajanduse Registrite ja Informatsiooni Amet (PRIA)

(Věc C-435/17) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce – Společná zemědělská politika – Přímé platby – Nařízení (EU) č. 1306/2013 – Články 93 a 94 – Příloha II – Podmíněnost – Zemědělský a environmentální stav – Minimální požadavky – Provedení členským státem – Povinnost udržování ‚pohřebišť‘ – Dosah“

(2018/C 352/16)

Jednací jazyk: estonština

Předkládající soud

Tartu Halduskohus

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Argo Kalda Mardi talu

Žalovaný: Põllumajanduse Registrite ja Informatsiooni Amet (PRIA)

Výrok

- 1) Článek 93 odst. 1, článek 94 a příloha II nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013 ze dne 17. prosince 2013 o financování, řízení a sledování společné zemědělské politiky a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 352/78, (ES) č. 165/94, (ES) č. 2799/98, (ES) č. 814/2000, (ES) č. 1290/2005 a (ES) č. 485/2008 musí být vykládány v tom smyslu, že nebrání tomu, aby členský stát stanovil jako standard týkající se dobrého zemědělského a environmentálního stavu, uvedeného v této příloze II, požadavek udržovat na zemědělské ploše kamenné hroby, jejichž přemístění vede k porušení takového standardu, a v důsledku toho ke snížení plateb, které se mají uhradit dotyčnému zemědělskému podniku.
- 2) Článek 72 odst. 1 písm. a), čl. 91 odst. 1 a 2, čl. 93 odst. 1 a článek 94 nařízení č. 1306/2013, jakož i čl. 4 odst. 1 písm. b), písm. c) a písm. e) Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1307/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví pravidla pro přímé platby zemědělcům v režimech podpory v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zrušují nařízení Rady (ES) č. 637/2008 a nařízení Rady (ES) č. 73/2009, musí být vykládány v tom smyslu, že povinnosti týkající se dobrého zemědělského a environmentálního stavu stanovené nařízením č. 1306/2013 musí být dodrženy v celém zemědělském podniku, a nikoliv jen na zemědělské ploše, pro niž je konkrétně žádáno o podporu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 338, 9.10.2017.

Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 7. srpna 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Riigikohus – Estonsko) – Viking Motors AS a další v. Tallinna linn, Maksu- ja Tolliamet

(Věc C-475/17) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce – Daně – Společný systém daně z přidané hodnoty (DPH) – Směrnice 2006/112/ES – Článek 401 – Vnitrostátní daně, které mají povahu daně z obratu – Zákaz – Pojem ‚daň z obratu‘ – Místní daň z prodeje – Základní znaky DPH – Neexistence“

(2018/C 352/17)

Jednací jazyk: estonština

Předkládající soud

Riigikohus

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Viking Motors AS, TKM Beauty Eesti OÜ, TKM King AS, Kaubamaja AS, Selver AS

Žalovány: Tallinna linn, Maksu- ja Tolliamet

Výrok

Článek 401 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání zachování nebo zavedení takové daně, jako je daň z prodeje dotčená ve věci v původním řízení.

(¹) Úř. věst. C 347, 16.10.2017.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 7. srpna 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof – Německo) – Verbraucherzentrale Berlin eV v. Unimatic Vertriebs GmbH

(Věc C-485/17) (¹)

„Řízení o předběžné otázce – Ochrana spotřebitele – Směrnice 2011/83/EU – Článek 2 bod 9 – Pojem „obchodní prostory“ – Kritéria – Kupní smlouva uzavřená na stánku obchodníka na veletrhu“

(2018/C 352/18)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobce: Verbraucherzentrale Berlin eV

Žalovaná: Unimatic Vertriebs GmbH

Výrok

Článek 2 bod 9 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/83/EU ze dne 25. října 2011 o právech spotřebitelů, kterou se mění směrnice Rady 93/13/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/44/ES a zrušuje směrnice Rady 85/577/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES musí být vykládán v tom smyslu, že takový stánek, jako je stánek dotčený ve věci v původním řízení, který využívá obchodník na veletrhu a na kterém několik dní v roce provozuje své činnosti, je „obchodní prostorou“ ve smyslu tohoto ustanovení, pokud s ohledem na všechny faktické okolnosti, za kterých obchodník tyto činnosti provozuje, a zejména s ohledem na vzhled tohoto stánku a informace uváděné v prostorách samotného veletrhu, může běžně informovaný a přiměřeně pozorný a obezřetný spotřebitel rozumně očekávat, že obchodník v uvedených prostorách provozuje své činnosti a že jej osloví s nabídkou k uzavření smlouvy, což přísluší ověřit vnitrostátnímu soudu.

(¹) Úř. věst. C 392, 20.11.2017.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 7. srpna 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tallinna Ringkonnakohus – Estonsko) – Coöperatieve Vereniging SNB-REACT U.A. v. Deepak Mehta

(Věc C-521/17) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce – Duševní a průmyslové vlastnictví – Směrnice 2004/48/ES – Článek 4 – Aktivní legitimace organizace pro kolektivní zastupování majitelů ochranných známek k podání žaloby – Směrnice 2000/31/ES – Články 12 až 14 – Odpovědnost poskytovatele služeb pronájmu a registrace IP adres umožňujících anonymní používání názvů domén a internetových stránek“

(2018/C 352/19)

Jednací jazyk: estonština

Předkládající soud

Tallinna Ringkonnakohus

Účastníci původního řízení

Odvolatelka: Coöperatieve Vereniging SNB-REACT U.A.

Odpůrce: Deepak Mehta

Výrok

- 1) Článek 4 písm. c) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/48/ES ze dne 29. dubna 2004 o dodržování práv duševního vlastnictví musí být vykládán v tom smyslu, že členské státy jsou povinny přiznat takové organizaci pro kolektivní zastupování majitelů ochranných známek, jako je organizace ve věci v původním řízení, oprávnění žádat vlastním jménem o použití nápravných opatření podle této směrnice na ochranu práv těchto majitelů a aktivní legitimaci k uplatňování těchto práv před soudem vlastním jménem za podmínky, že je tato organizace považována vnitrostátními předpisy za subjekt mající přímý zájem na ochraně těchto práv a tyto předpisy jí umožňují vystupovat za tím účelem v řízení před soudem, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu.
- 2) Články 12 až 14 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu („směrnice o elektronickém obchodu“) musejí být vykládány v tom smyslu, že se v nich stanovená omezení odpovědnosti vztahují na poskytovatele takové služby pronájmu a registrace IP adres umožňující anonymní používání názvů internetových domén, jako je služba ve věci v původním řízení – za předpokladu, že tato služba spadá do některé ze skupin služeb uvedených v těchto ustanoveních a splňuje všechny příslušné podmínky – pokud má činnost takového poskytovatele čistě technickou, automatickou a pasivní podobu, což znamená, že nezná ani nekontroluje informace přenášené či ukládané jeho zákazníky, a pokud nehraje aktivní roli tím, že jim umožňuje optimalizovat jejich činnost spočívající v provozování on-line prodeje; to přísluší ověřit předkládajícímu soudu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 382, 13.11.2017.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Corte suprema di cassazione (Itálie) dne 15. června 2018 – Gennaro Cafaro v. DQ

(Věc C-396/18)

(2018/C 352/20)

Jednací jazyk: itaština

Předkládající soud

Corte suprema di cassazione

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Gennaro Cafaro

Odpůrkyně: DQ

Předběžné otázky

- 1) Je vnitrostátní právní úprava uvedená v nařízení předsedy vlády ze dne 9. září 2008, kterým se provádí čl. 748 odst. 3 zákona o letecké a lodní dopravě, kterým bylo přijato nařízení ohledně omezení při zaměstnávání leteckého personálu společnosti DQ a zejména automatické ukončení pracovního poměru při dosažení věku 60 let, v rozporu s nařízením č. 1178/2011 ⁽¹⁾ v části, v níž stanoví hranici pro zaměstnávání pilotů v obchodní letecké dopravě na 65 let a je toto nařízení poté, co je vyloučeno použití zvláštní vnitrostátní právní úpravy, použitelné na projednávanou věc?
- 2) podpůrně, pokud by nařízení bylo považováno za nepoužitelné na projednávanou věc *ratione materiae*, je výše uvedená vnitrostátní právní úprava v rozporu se zásadou zákazu diskriminace na základě věku, která je uvedena ve směrnici 2000/78 ⁽²⁾ a v Listině základních práv Evropské unie (čl. 21 odst. 1), kterou směrnice 2000/78 konkretizuje?

⁽¹⁾ Nařízení Komise (EU) č. 1178/2011 ze dne 3. listopadu 2011, kterým se stanoví technické požadavky a správní postupy týkající se posádek v civilním letectví podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 216/2008 (Úř. věst. L 311, s. 1).

⁽²⁾ Směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, která stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání (Úř. věst. L 303, s. 16).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Vilniaus apygardos administracinis teismas (Litva) dne 26. června 2018 – AW a další

(Věc C-417/18)

(2018/C 352/21)

Jednací jazyk: litevština

Předkládající soud

Vilniaus apygardos administracinis teismas

Účastníci původního řízení

Žalobci: AW, BV, CU, DT

Žalovaná: Litevská republika, kterou zastupují Lietuvos Respublikos ryšių reguliavimo tarnyba, Bendrasis pagalbos centras a Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerija

Předběžné otázky

- 1) Ukládá čl. 26 odst. 5 směrnice 2002/22/ES ⁽¹⁾, ve znění směrnice 2009/136/ES ⁽²⁾, povinnost poskytovat informace o místě, kde se nachází volající, jsou-li hovory uskutečňovány z mobilních zařízení bez SIM karet?
- 2) Jestliže vnitrostátní právní předpisy členského státu umožňují jednotlivcům volat na evropské číslo tísňového volání „112“ bez SIM karty, znamená tato skutečnost, že podle čl. 26 odst. 5 směrnice 2002/22/ES, ve znění směrnice 2009/136/ES, musí být zjištěny informace o místě, kde se volající nachází?

- 3) Je vnitrostátní právní úprava stanovená v bodě 4.5.4 Postupu pro přístup účastníků nebo uživatelů ke službám orgánů, které zajišťují tísňové služby (ve znění platném v době od 11. listopadu 2011 do 15. dubna 2016), která mimo jiné stanoví, že poskytovatelé veřejných mobilních sítí jsou povinni poskytnout informace o místě s přesností na rozsah pokrytí základnové stanice (sektoru) (identifikační označení buňky), nespecifikují však minimální přesnost (z hlediska vzdálenosti), s níž musí základnové stanice zjistit místo, kde se volající nachází, nebo hustotu (z hlediska vzdálenosti), s níž musí být základnové stanice rozmístěny, slučitelné s čl. 26 odst. 5 směrnice 2002/22/ES, ve znění směrnice 2009/136/ES, který stanoví, že příslušné regulační orgány jsou povinny stanovit kritéria přesnosti a spolehlivosti poskytovaných informací o tom, kde se volající nachází?
- 4) Budou-li odpovědi na první nebo druhou otázku uvádět, že členský stát je povinen zajistit, aby bylo zjištěno místo podle čl. 26 odst. 5 směrnice 2002/22/ES, ve znění směrnice 2009/136/ES, nebo bude-li odpověď na třetí otázku uvádět, že vnitrostátní právní předpisy nejsou slučitelné s čl. 26 odst. 5 směrnice 2002/22/ES, ve znění směrnice 2009/136/ES, který stanoví, že příslušné regulační orgány jsou povinny stanovit kritéria přesnosti a spolehlivosti poskytovaných informací o místě, kde se nachází volající, je vnitrostátní soud při rozhodování o otázce odškodnění povinen prokázat přímou příčinnou souvislost mezi porušením unijního práva a újmou, kterou jednotlivci utrpěli, nebo postačí prokázat nepřímou příčinnou souvislost mezi porušením unijního práva a újmou, kterou jednotlivci utrpěli, jestliže podle ustanovení vnitrostátního práva nebo vnitrostátní judikatury stačí k určení vzniku odpovědnosti prokázání nepřímé příčinné souvislosti mezi protiprávním jednáním a újmou, kterou jednotlivci utrpěli?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady ze dne 7. března 2002 o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací (směrnice o univerzální službě) (Úř. věst. 2002, L 108, s. 51; Zvl. vyd. 13/29, s. 367).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady ze dne 25. listopadu 2009, kterou se mění směrnice 2002/22/ES o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací, směrnice 2002/58/ES o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací a nařízení (ES) č. 2006/2004 o spolupráci mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování zákonů na ochranu zájmů spotřebitele (Úř. věst. 2009, L 337, s. 11).

Žaloba podaná dne 29. června 2018 – Evropská komise v. Španělské království

(Věc C-430/18)

(2018/C 352/22)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: T. Scharf, J. Rius, G. von Rintelen, zmocněnci)

Žalované: Španělské království

Návrhová žádání žalobkyně

- Určit, že Španělské království tím, že nepřijalo do 18. září 2016 veškeré právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2014/92/EU ze dne 23. července 2014 o porovnatelnosti poplatků souvisejících s platebními účty, změně platebního účtu a přístupu k platebním účtům se základními prvky ⁽¹⁾, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z čl. 29 odst. 1 uvedené směrnice;
- uložit Španělskému království podle čl. 260 odst. 3 SFEU denní penále ve výši 48 919,20 eur, s účinností ode dne vydání rozsudku, kterým se konstatuje nesplnění povinnosti přijmout, nebo každopádně sdělit Komisi předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí 2014/92/ES;

— uložit Španělskému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Podle čl. 29 odst. 1 směrnice 2014/92/EU měly členské státy do 18. září 2016 přijmout a zveřejnit právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí a informovat o tom neprodleně Komisi.

Vzhledem k tomu, že Španělské království neprovedlo směrnicí 2014/92/EU úplně a neoznámilo Komisi prováděcí opatření, rozhodla se Komise podat k Soudnímu dvoru tuto žalobu.

Komise navrhuje uložit Španělskému království denní penále ve výši 48 919,20 eur ode dne vydání rozsudku, vypočtené s ohledem na závažnost a dobu trvání porušení práva a odrazující účinek s přihlédnutím k platební schopnosti uvedeného členského státu.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2014, L 257, s. 214

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Korkein oikeus (Finsko) dne 2. července 2018 – ML v. OÜ Aktiva Finants

(Věc C-433/18)

(2018/C 352/23)

Jednací jazyk: finština

Předkládající soud

Korkein oikeus

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: ML

Odpůrkyně: OÜ Aktiva Finants

Předběžné otázky

- 1) Je řízení o připuštění opravných prostředků k dalšímu přezkumu upravené ve vnitrostátním systému podávání opravných prostředků slučitelné s účinnými opravnými prostředky k dalšímu přezkumu, které jsou v čl. 43 odst. 1 nařízení Brusel I⁽¹⁾ zaručeny oběma stranám, pokud je podán opravný prostředek proti rozhodnutí soudu prvního stupně, které se týká uznání nebo výkonu rozsudku podle nařízení Brusel I?
- 2) Jsou v řízení o přípustnosti opravných prostředků k dalšímu přezkumu splněny podmínky sporného řízení ve smyslu čl. 43 odst. 3 nařízení Brusel I, pokud odpůrce není v souvislosti s podaným opravným prostředkem před vydáním rozhodnutí o připuštění opravného prostředku vyslechnut? Jsou tyto podmínky splněny, pokud je odpůrce vyslechnut před vydáním rozhodnutí o připuštění opravného prostředku k dalšímu přezkumu?
- 3) Je při výkladu relevantní okolnost, že osobou podávající opravný prostředek nemusí být jen účastník řízení, který výkon navrhl a jehož návrh byl zamítnut, nýbrž i účastník řízení, proti kterému byl výkon navrhnut, pokud bylo tomuto návrhu vyhověno?

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EU) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. 2001, L 12, s. 1; Zvl. vyd. 19/04, s. 42).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberster Gerichtshof (Rakousko) dne 29. června 2018 – Otis Gesellschaft m.b.H. a další v. Land Oberösterreich a další

(Věc C-435/18)

(2018/C 352/24)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberster Gerichtshof

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Otis Gesellschaft m.b.H., Schindler Liegenschaftsverwaltung GmbH, Schindler Aufzüge und Fahrtreppen GmbH, Kone Aktiengesellschaft, ThyssenKrupp Aufzüge Gesellschaft m.b.H.

Žalované: Land Oberösterreich, Gemeinnützige Wohnungsgenossenschaft „Lebensräume“ eingetragene Gen.m.b.H., EBS Wohnungsgesellschaft mbH, WAG Wohnungsanlagen Gesellschaft m.b.H., WSG Gemeinnützige Wohn- und Siedlergemeinschaft reg.Gen.m.b.H., Neue Heimat Oberösterreich Gemeinnützige Wohnungs- und SiedlungsgesmbH, BRW Gemeinnützige Wohnungs- und Siedlungsgenossenschaft „Baureform Wohnstätte“ eingetragene Gen.m.b.H., Gemeinnützige Wohnungs- und Siedlungsgenossenschaft „Familie“ eingetragene Gen.m.b.H., VLW Vereinigte Linzer Wohnungsgenossenschaften Gemeinnützige GmbH, Gemeinnützige Steyrer Wohn- und Siedlungs Genossenschaft „Styria“ reg.Gen.m.b.H., Innviertler Gemeinnützige Wohnungs- und Siedlungsgenossenschaft reg.Gen.m.b.H., Gemeinnützige Wohnungsgesellschaft der Stadt Steyr GmbH, Gemeinnützige Industrie-Wohnungsaktiengesellschaft, Gemeinnützige Siedlungsgesellschaft m.b.H. für den Bezirk Vöcklabruck, GEWOG Neues Heim Gemeinnützige Wohnungsgesellschaft m.b.H.

Předběžná otázka

Musí být článek 85 Smlouvy o ES, článek 81 ES resp. článek 101 SFEU vykládány v tom smyslu, že je pro zachování plné účinnosti těchto ustanovení a praktické účinnosti zákazu vyplývajícího z těchto ustanovení nezbytné, aby od účastníka kartelu mohly požadovat náhradu škody i ty osoby, které nejsou na relevantním geografickém trhu výrobku dotčeném kartelem aktivní jako poskytovatelé nebo zájemci, ale poskytují v rámci zákonných předpisů jako poskytovatelé podpory za zvýhodněných podmínek půjčky odběratelům výrobků nabízených na trhu dotčeném kartelem, a jejichž škoda spočívá v tom, že výše půjčky poskytnuté v procentní sazbě výrobních nákladů byla vyšší, než by byla bez kartelové dohody, a proto nemohly tyto částky investovat se ziskem.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Förvaltningsrätten i Linköping (Švédsko) dne 12. července 2018 – Baltic Cable AB v. Energimarknadsinspektionen

(Věc C-454/18)

(2018/C 352/25)

Jednací jazyk: švédština

Předkládající soud

Förvaltningsrätten i Linköping

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Baltic Cable AB

Žalovaná: Energimarknadsinspektionen

Předběžné otázky

- 1) Uplatní se čl. 16 odst. 6 nařízení o elektřině⁽¹⁾ ve všech případech, kdy osoba získává výnosy vyplývající z přidělení připojení, bez ohledu na její poměry, nebo se uplatní pouze v případě, že je osoba, která těchto výnosů dosahuje, provozovatelem přenosové soustavy ve smyslu čl. 2 odst. 4 směrnice o trhu s elektřinou?
- 2) Pokud odpověď na první otázku zní, že se čl. 16 odst. 6 nařízení o elektřině uplatní pouze na provozovatele přenosových soustav, je provozovatelem přenosové soustavy podnik, který pouze provozuje propojovací vedení?
- 3) Pokud odpověď na první nebo druhou otázku znamená, že se čl. 16 odst. 6 nařízení o elektřině uplatní na podnik, který pouze provozuje propojovací vedení, mohou být náklady spojené s provozem a údržbou propojovacího vedení v každém případě považovány za investice do sítě za účelem udržení nebo zvýšení propojovací kapacity, jak stanoví čl. 16 odst. 6 první pododstavec písm. b)?
- 4) Pokud odpověď na první nebo druhou otázku znamená, že se čl. 16 odst. 6 nařízení o elektřině uplatní na podnik, který pouze provozuje propojovací vedení, může dát regulační orgán podle čl. 16 odst. 6 druhého pododstavce nařízení o elektřině souhlas k tomu, aby podnik, který pouze provozuje propojovací vedení a který má metodu pro stanovování sazeb, ale nemá zákazníky provádějící přímé platby síťových poplatků (sazeb), které lze snížit, použil výnosy z přidělení připojení za účelem dosažení zisku, nebo – je-li odpověď na třetí otázku záporná – za účelem provozu a údržby?
- 5) Pokud odpověď na první nebo druhou otázku znamená, že se čl. 16 odst. 6 nařízení o elektřině uplatní na podnik, který pouze provozuje propojovací vedení, a pokud odpověď na třetí a čtvrtou otázku znamená buď to, že společnost nemůže použít výnosy vyplývající z přidělení připojení za účelem provozu či údržby nebo za účelem dosažení zisku, anebo to, že společnost může použít výnosy za účelem provozu či údržby, ale nikoli za účelem dosažení zisku, je uplatnění čl. 16 odst. 6 nařízení o elektřině na podnik, který pouze provozuje propojovací vedení, v rozporu se zásadou proporcionality stanovenou unijním právem nebo s jinou použitelnou zásadou?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 714/2009 ze dne 13. července 2009 o podmínkách přístupu do sítě pro přeshraniční obchod s elektřinou a o zrušení nařízení (ES) č. 1228/2003 (Úř. věst. 2009, L 211, s. 15).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rajonen sad Lukovit (Bulharsko) dne 17. července 2018 – trestní řízení proti EP

(Věc C-467/18)

(2018/C 352/26)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Rajonen sad Lukovit

Účastníci původního řízení

EP

Předběžné otázky

1. Spadá řízení v projednávané věci, jehož předmětem je nařízení nucené léčby, které představuje určitý druh státního donucení vůči osobám, které podle zjištění státního zastupitelství spáchaly pro společnost nebezpečný čin, do působnosti směrnice 2012/13/EU ⁽¹⁾ o právu na informace v trestním řízení a směrnice 2013/48 ⁽²⁾ o právu na přístup k obhájci v trestním řízení?
2. Představují bulharské procesní předpisy, které upravují zvláštní řízení o nařízení nucené léčby podle článku 427 a násl. NPK (Nakazatelno-procesualen kodex, bulharský trestní řád) a podle nichž nemá soud pravomoc vrátit věc státnímu zastupitelství a uložit mu odstranění podstatných procesních vad, k nimž došlo v přípravném řízení, ale může buď vyhovět návrhu na nařízení nucené léčby nebo jej zamítnout, účinnou právní ochranu ve smyslu článku 12 směrnice 2013/48/EU a článku 8 směrnice 2012/13/EU ve spojení s článkem 47 Listiny základních práv Evropské unie, která dotčené osobě poskytuje právo napadnout případná porušení svých práv, k nimž došlo v přípravném řízení, před soudem?
3. Vztahují se směrnice 2012/13/EU a 2013/48/EU na trestněprávní (přípravná) řízení, pokud vnitrostátní právo, a to Nakazatelno-procesualen kodex, nezná právní pojem „podezřelý“ a státní zastupitelství nepovažuje dotčenou osobu v rámci přípravného řízení formálně za obviněného, jelikož vychází z toho, že zabití, které je předmětem vyšetřování, spáchala dotčená osoba ve stavu nepřičetnosti, pročez trestní řízení zastaví, aniž o tom dotčenou osobu informuje a podá soudu návrh na nařízení nucené léčby vůči dotčené osobě?
4. Považuje se osoba, ohledně níž byl podán návrh na nařízení nucené léčby, za „podezřelou“ ve smyslu čl. 2 odst. 1 směrnice 2012/13/EU a čl. 2 odst. 3 směrnice 2013/48/EU, jestliže při prvotním ohledání místa činu a úvodních vyšetřovacích úkonech v bytě oběti a jejího syna policejní úředník nasadí posledně uvedenému pouta poté, co na jeho těle konstatoval stopy krve a poté co posledně uvedený odpověděl na otázky týkající se důvodů zabití své matky a přenesení mrtvého těla na ulici? V případě kladné odpovědi, musí být taková osoba již v tomto okamžiku informována podle čl. 3 odst. 1 ve spojení s druhým odstavcem směrnice 2012/13/EU a jak je třeba při tomto informování zohlednit zvláštní potřeby dotčené osoby podle druhého odstavce v takovém případě, pokud bylo policejnímu úředníkovi známo, že trpí duševní poruchou?
5. Jsou s článkem 3 směrnice (EU) 2016/343 ⁽³⁾, kterou se posilují některé aspekty presumpce nevinoty, slučitelné takové vnitrostátní předpisy, jako jsou předpisy dotčené ve věci v původním řízení, které fakticky připouštějí zbavení svobody prostřednictvím nařízení hospitalizace v psychiatrické léčebně v řízení podle zákon za zdravoto (zákon o veřejném zdraví) (preventivní nucené opatření, které je nařízeno v případě prokázání, že osoba trpí duševní poruchou a představuje nebezpečí spáchání trestného činu, avšak nikoli z důvodu již spáchaného činu), pokud je skutečným důvodem pro zahájení řízení čin, pro který bylo zahájeno trestní řízení proti osobě hospitalizované za účelem léčení, a je tímto způsobem obcházeno právo na spravedlivý proces při zatčení, který musí odpovídat podmínkám čl. 5 odst. 4 EÚLP, tedy že se musí jednat o řízení, v jehož rámci má soud pravomoc přezkoumávat jak dodržování procesních pravidel, tak i podezření odůvodňující zatčení, jakož i legalitu cíle sledovaného tímto opatřením, což musí soud provádět v případě, že dotčená osoba byla zatčena v řízení upraveném v Nakazatelno-procesualen kodex?
6. Zahrnuje pojem presumpce nevinoty podle článku 3 směrnice (EU) 2016/343 také domněnku, že nepřičetné osoby nespáchaly čin, který představuje nebezpečí pro společnost a který jim státní zastupitelství klade za vinu, dokud nebude prokázán opak podle procesních pravidel (v trestním řízení, v němž budou dodržena práva na obhajobu)?
7. Zajišťují vnitrostátní pravidla, která upravují jednotlivé pravomoci nalézacího soudu posuzovat legalitu přípravného řízení z úřední povinnosti, nezávisle na tom, zda:

- 1) soud zkoumá obžalobu státního zastupitelství, v níž je tvrzeno, že určitá duševně zdravá osoba spáchala trestný čin zabití (čl. 249 odst. 1 ve spojení s odst. 4 NPK), nebo
- 2) soud zkoumá návrh státního zastupitelství, v němž je tvrzeno, že osoba spáchala čin zabití, avšak skutek nepředstavuje z důvodu duševní poruchy pachatele trestný čin, a jímž je žádáno o soudní nařízení státního donucení k léčebným účelům,

zranitelným osobám účinnou právní ochranu, jak je stanoveno v článku 13 ve spojení s článkem 12 směrnice 2013/48/EU a v čl. 8 bodu 2 ve spojení s čl. 3 odst. 2 směrnice 2012/13/EU, a jsou jednotlivé pravomoci soudu, jež závisejí na druhu řízení, který se zase řídí tím, zda je osoba označena jako pachatel duševně zdravá, aby mohla být trestně odpovědná, slučitelné se zásadou zákazu diskriminace podle čl. 21 odst. 2 Listiny?

- (¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/13/EU ze dne 22. května 2012 o právu na informace v trestním řízení (Úř. věst. L 142, 1.6.2012, s. 1)
- (²) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/48/EU ze dne 22. října 2013 o právu na přístup k obhájci v trestním řízení a řízení týkajícím se evropského zatýkacího rozkazu a o právu na informování třetí strany a právu na komunikaci s třetími osobami a konzulárními úřady v případě zbavení osobní svobody (Úř. věst. L 294, 6.11.2013, s. 1).
- (³) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/343 ze dne 9. března 2016, kterou se posilují některé aspekty presumpce nevinny a právo být přítomen při trestním řízení před soudem (Úř. věst. 2016, L 65, s. 1)

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Pesti Közponi Kerületi Bíróság (Maďarsko) dne 23. července 2018 – PannonHitel Pénczügyi Zrt. v. WizzAir Hungary Légiközlekedési Kft.

(Věc C-476/18)

(2018/C 352/27)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Pesti Közponi Kerületi Bíróság

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: PannonHitel Pénczügyi Zrt.

Žalovaná: WizzAir Hungary Légiközlekedési Kft.

Předběžné otázky

- 1) Mají být články 5 a 7 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 (dále jen „nařízení“) (¹) vykládány v tom smyslu, že pro účely uplatnění nároku na náhradu škody lze na cestující zpožděných letů nahlížet stejně jako na cestující zrušených letů, a že se tedy mohou dovolávat nároku na náhradu škody podle článku 7 uvedeného nařízení, pokud je letecký dopravce informuje o změně času letu den před původně stanoveným časem odletu a v důsledku tohoto zpoždění cestující utrpí ztrátu času tří nebo více hodin, tedy jestliže dosáhnou cílového místa určení tři nebo více hodin po čase přiletu původně plánovaném leteckým dopravcem?

- 2) Mají být články 5 a 7 nařízení vykládány v tom smyslu, že pro účely uplatnění nároku na náhradu škody lze na cestující zpožděných letů nahlížet stejně jako na cestující zrušených letů, a že se tedy mohou dovolávat nároku na náhradu škody podle článku 7 uvedeného nařízení, jestliže z důvodu zpoždění letu utrpí ztrátu času tří nebo více hodin, tedy jestliže dosáhnou cílového místa určení tři nebo více hodin po čase přiletu původně plánovaném leteckým dopravcem?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2004, L 46, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Maďarsko) dne 24. července 2018 – Google Ireland Limited v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adó- és Vámigazgatósága

(Věc C-482/18)

(2018/C 352/28)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Google Ireland Limited

Žalovaný: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adó- és Vámigazgatósága

Předběžné otázky

- 1) Mají být články 18 a 56 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „SFEU“) a zákaz diskriminace vykládány tak, že brání daňovým předpisům členského státu, jejichž sankční režim stanoví za nesplnění povinnosti registrace pro účely daně z reklamy uložení pokuty, která může být v případě společností neusazených Maďarsku až 2 000 krát vyšší než pokuta vztahující se na společnosti usazené v Maďarsku?
- 2) Lze mít za to, že sankce popsáná v předchozí otázce, neobvykle přísná a trestní povahy, může odrazovat poskytovatele služeb, kteří nejsou usazeni v Maďarsku, od poskytování služeb v této zemi?
- 3) Má být článek 56 SFEU a zákaz diskriminace vykládán v tom smyslu, že brání právní úpravě, podle které je v případě podniků usazených v Maďarsku povinnost registrace splněna automaticky, bez výslovné žádosti, přidělením maďarského daňového identifikačního čísla v průběhu jejího zápisu do obchodního rejstříku, bez ohledu na to, zda podnik provádí reklamní činnost či nikoliv, zatímco u podniků, které nejsou usazeny v Maďarsku, ale provádějí v této zemi reklamní činnost, k tomu nedochází automaticky, nýbrž musí splnit povinnost registrace a pokud tak neučiní, lze jim uložit zvláštní sankci?
- 4) Pokud je odpověď na první otázku kladná, má být článek 56 SFEU a zákaz diskriminace vykládán v tom smyslu, že brání takové sankci, jaká je předmětem původního sporu, uložené za nesplnění povinnosti registrace pro účely daně z reklamy, v rozsahu, v němž je uvedená právní úprava v rozporu s uvedeným článkem?
- 5) Má být článek 56 SFEU a zákaz diskriminace vykládán v tom smyslu, že brání ustanovení, podle něž se v případě podniků usazených v zahraničí rozhodnutí, kterým se ukládá pokuta, stává konečným a vykonatelným jeho doručením a lze jej napadnout pouze prostřednictvím soudního řízení, v němž se nemůže konat jednání a jsou přípustné pouze listinné důkazy, zatímco v případě podniků usazených v Maďarsku lze podat proti jim uloženým pokutám správním odvolání a navíc neexistují žádná omezení soudního řízení?

- 6) Má být článek 56 SFEU, ve světle práva na spravedlivý postup stanoveného v čl. 41 odst. 1 Listiny základních práv (dále jen „Listina“), vykládán v tom smyslu, že tento požadavek není splněn, pokud pokuta za nesplnění povinnosti je uložena formou pokuty, jejíž výše se každý den ztrojnásobí, aniž je poskytovateli služeb známo předchozí rozhodnutí, takže je nemožné, aby své nesplnění povinnosti napravil, než je mu uložena následující pokuta?
- 7) Má být článek 56 SFEU, ve světle práva na spravedlivý postup stanoveného v čl. 41 odst. 1 Listiny, práva být vyslechnut stanoveného v čl. 41 odst. 2 písm. a) Listiny a práva na účinnou právní ochranu a spravedlivý proces stanoveného v článku 47 Listiny, vykládán v tom smyslu, že tyto požadavky nejsou splněny, pokud toto rozhodnutí nelze napadnout ve správním řízení a pokud v rámci soudního řízení správního jsou přípustné pouze listinné důkazy a ve věci se nemůže konat jednání?

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour de cassation (Francie) dne 20. července 2018 –
Société de perception et de distribution des droits des artistes-interprètes de la musique et de la
danse (SPEDIDAM), PG, GF v. Institut national de l'audiovisuel**

(Věc C-484/18)

(2018/C 352/29)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour de cassation

Účastníci původního řízení

Navrhovatelé: Société de perception et de distribution des droits des artistes-interprètes de la musique et de la danse (SPEDIDAM), PG, GF

Další účastník: Institut national de l'audiovisuel

Ostatní účastníci: Syndicat indépendant des artistes-interprètes (SIA-UNSA), Syndicat français des artistes-interprètes (CGT)

Předběžná otázka

Mají být čl. 2 písm. b), čl. 3 odst. 2 písm. a) a článek 5 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES⁽¹⁾ ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti vykládány v tom smyslu, že nebrání tomu, aby taková vnitrostátní právní úprava, jako je úprava vyplývající z čl. 49 odst. II zákona č. 86-1067 ze dne 30. září 1986 o svobodě komunikace, ve znění článku 44 zákona č. 2006-961 ze dne 1. srpna 2006, zavedla ve prospěch Národního institutu pro audiovizí, který má, pokud jde o audiovizuální archiv, uživatelská práva státních vysílacích společností, odchylnou úpravu stanovící, že podmínky využívání výkonů výkonných umělců a odměny, které za toto využívání náležejí, jsou upraveny smlouvami uzavřenými mezi samotnými výkonnými umělci nebo zaměstnaneckými organizacemi zastupujícími výkonné umělce a tímto institutem s tím, že tyto smlouvy musí upravovat zejména sazebník odměn a způsoby jejich vyplácení?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 167, s. 10.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État (Francie) dne 24. července 2018 –
Groupe Lactalis v. Premier ministre, Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation, Garde des Sceaux,
ministre de la Justice, Ministre de l'Économie et des Finances**

(Věc C-485/18)

(2018/C 352/30)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil d'État

Účastníci původního řízení

Žalobce: Groupe Lactalis

Žalovaní: Premier ministre, Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation, Garde des Sceaux, ministre de la Justice, Ministre de l'Économie et des Finances

Předběžné otázky

- 1) Má být článek 26 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 ⁽¹⁾ ze dne 25. října 2011, který zejména stanoví, že Komise předkládá Evropskému parlamentu a Radě zprávy o povinném uvádění země původu či místa provenience u mléka a mléka použitého jako složka, považován za článek, kterým je tato otázka výslovně harmonizována ve smyslu čl. 38 odst. 1 téhož nařízení a brání tomu, aby členské státy mohly na základě článku 39 uvedeného nařízení přijímat opatření vyžadující další povinné údaje?
- 2) V případě, že by byla vnitrostátní opatření odůvodněna ochranou spotřebitelů s ohledem na čl. 39 odst. 1, musí být obě kritéria uvedená v odstavci 2 tohoto článku, a to prokazatelná spojitost mezi některými vlastnostmi dané potraviny a jejím původem nebo proveniencí a důkaz, že většina spotřebitelů přikládá těmto informacím značný význam, vykládána společně, a zejména může posouzení prokazatelné spojitosti vycházet pouze ze subjektivních skutečností založených na významu spojení mezi vlastnostmi potraviny a jejím původem nebo proveniencí, k němuž může u spotřebitelů ve většině případů docházet?
- 3) Vzhledem k tomu, že vlastnosti potraviny zřejmě mohou být chápány jako souhrn prvků, které se podílejí na kvalitě dané potraviny, mohou být úvahy související s odolností potravin při dopravě a vůči rizikům během cesty, součástí posouzení existence prokazatelné spojitosti mezi určitými vlastnostmi potraviny a jejím původem nebo proveniencí pro účely použití čl. 39 odst. 2?
- 4) Předpokládá posuzování podmínek stanovených v článku 39, že na vlastnosti potraviny bude s ohledem na jejich původ nebo provenienci pohlíženo jako na jedinečné anebo jako na zaručené jejich původem nebo proveniencí a to, v tomto posledně uvedeném případě, bez ohledu na harmonizaci hygienických a environmentálních norem uplatňovaných v rámci Evropské unie, může být uvedení původu nebo provenience přesnější, než je poznámka ve formě „EU“ nebo „mimo EU“?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 ze dne 25. října 2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 a (ES) č. 1925/2006 a o zrušení směrnice Komise 87/250/EHS, směrnice Rady 90/496/EHS, směrnice Komise 1999/10/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES, směrnice Komise 2002/67/ES a 2008/5/ES a nařízení Komise (ES) č. 608/2004 (Úř. věst. L 304, s. 18).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour de cassation (Francie) dne 23. července 2018 –
RE v. Praxair MRC**

(Věc C-486/18)

(2018/C 352/31)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour de cassation (Francie)

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka: RE

Odpůrkyně: Praxair MRC

Předběžné otázky

- 1) Musí být ustanovení 2 odst. 4 a 6 rámcové dohody o rodičovské dovolené, která je obsažena v příloze směrnice Rady 96/34/ES ze dne 3. června 1996 o rámcové dohodě o rodičovské dovolené uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS, vykládáno v tom smyslu, že brání tomu, aby se na zaměstnance, který čerpá rodičovskou dovolenou na část pracovní doby, v okamžiku propuštění použilo takové ustanovení vnitrostátního práva, jako je tehdy použitelný článek L. 3123-13 zákoníku práce, podle něhož „odstupné při ukončení pracovního poměru a odstupné při odchodu zaměstnance do důchodu se v případě zaměstnance na plný i částečný úvazek ve stejném podniku vypočítá úměrně k dobám zaměstnání dosaženým v rámci jednoho nebo druhého úvazku od nástupu do podniku“?
- 2) Má být ustanovení 2 odst. 4 a 6 rámcové dohody o rodičovské dovolené, která je obsažena v příloze směrnice Rady 96/34/ES ze dne 3. června 1996 o rámcové dohodě o rodičovské dovolené uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS, vykládáno v tom smyslu, že brání tomu, aby se na zaměstnance na rodičovské dovolené na část pracovní doby použilo k okamžiku jeho propuštění takové ustanovení vnitrostátního práva, jako je v té době platný článek R. 1233-32 zákoníku práce, podle kterého během období rekvalifikační dovolené, která je delší než výpovědní lhůta, zaměstnanec pobírá od zaměstnavatele měsíční odměnu, jejíž výše dosahuje alespoň 65 % průměrné hrubé měsíční mzdy, která podléhá odvodům podle článku L. 5422-9, a to podle posledních dvanácti měsíců před podáním výpovědi?
- 3) V případě kladné odpovědi na některou z obou předchozích otázek, musí se článek 157 Smlouvy o fungování Evropské unie vykládat v tom smyslu, že brání takovým ustanovením vnitrostátního práva, jako jsou články L. 3123-13 zákoníku práce a R. 1233-32 téhož zákoníku, pokud si rodičovskou dovolenou na část pracovní doby bere podstatně větší počet žen než mužů a pokud z toho plynoucí nepřímá diskriminace, pokud jde o odstupné při propouštění a příspěvek na rekvalifikaci, jejichž částka je nižší než v případě zaměstnanců, kteří nečerpají rodičovskou dovolenou na část pracovní doby, není odůvodněná objektivními faktory prostými jakékoli diskriminace?

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Najvyšším súdem Slovenskej republiky (Slovensko)
dne 30. července 2018 – YX**

(Věc C-495/18)

(2018/C 352/32)

Jednací jazyk: slovenština

Předkládající soud

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Účastník původního řízení

Odvolaatel: YX

Předběžné otázky

- 1) Má být čl. 4 odst. 1 písm. a) rámcového rozhodnutí⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že kritéria, která jsou v něm uvedena, jsou splněna jen tehdy, jestliže má odsouzená osoba v členském státě, jehož je státním občanem, také rodinné, sociální, profesní nebo jiné vazby, vzhledem k nimž lze důvodně předpokládat, že výkon trestu v tomto může usnadnit její společenskou rehabilitaci, tedy, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 549/2011, která umožňuje v těchto případech uznat a vykonat rozsudek jen na základě formálně evidovaného obvyklého pobytu ve vykonávacím státě bez ohledu na to, zda má odsouzená osoba v tomto státě konkrétně vazby umožňující zvýšit možnost její společenské rehabilitace?
- 2) V případě kladné odpovědi na předchozí otázku má být čl. 4 odst. 2 rámcového rozhodnutí vykládán v tom smyslu, že i v situaci upravené v čl. 4 odst. 1 písm. a) rámcového rozhodnutí je příslušný orgán vydávajícího státu povinen se ještě před postoupením rozsudku a osvědčení přesvědčit o tom, že výkon trestu vykonávacím státem poslouží účelu, jímž je usnadnění společenské rehabilitace odsouzené osoby, a zároveň je povinen informace získané v tomto ohledu zvláště uvést v části d) bodě 4 osvědčení, pokud odsouzená osoba tvrdí v stanovisku podle čl. 6 odst. 3 rámcového rozhodnutí, že má konkrétní rodinné, sociální nebo profesní vazby ve vydávajícím státě?
- 3) V případě kladné odpovědi na první otázku má být čl. 9 odst. 1 písm. b) rámcového rozhodnutí vykládán v tom smyslu, že důvod pro odmítnutí uznání a výkonu rozsudku bude dán i tehdy, jestliže se v situaci uvedené v čl. 4 odst. 1 písm. a) rámcového rozhodnutí navzdory konzultaci podle odstavce 3 tohoto ustanovení a případném poskytnutí dalších nezbytných informací neprokáže existence takových rodinných, sociálních nebo profesních vazeb, vzhledem k nimž by bylo možné důvodně předpokládat, že výkon trestu ve vykonávacím státě může usnadnit společenskou rehabilitaci odsouzeného?

⁽¹⁾ Rámcové rozhodnutí 2008/909/SVV ze dne 27. listopadu 2008 o uplatňování zásady vzájemného uznávání rozsudků v trestních věcech, které ukládají trest odnětí svobody nebo opatření spojená se zbavením osobní svobody, za účelem jejich výkonu v Evropské unii, Úř. věst. L 2008, 327, s. 27

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 13. července 2018 – K. Chrysostomides & Co. a další v. Rada a další
(Věc T-680/13) ⁽¹⁾

„Mimosmluvní odpovědnost – Hospodářská a měnová politika – Program na podporu stability Kypru – Rozhodnutí rady guvernérů ECB o poskytnutí naléhavě potřebné likvidity na žádost Centrální banky Kypru – Prohlášení Euroskupiny ze dnů 25. března, 12. dubna, 13. května a 13. září 2013 ohledně Kypru – Rozhodnutí 2013/236/EU – Memorandum o porozumění ze dne 26. dubna 2013 o specifických podmínkách hospodářské politiky, uzavřené mezi Kyprem a Evropským mechanismem stability – Pravomoc Tribunálu – Přípustnost – Formální náležitosti – Vyčerpání vnitrostátních prostředků nápravy – Dostatečně závažné porušení právní normy přiznávající práva jednotlivcům – Právo vlastnit majetek – Legitimní očekávání – Rovné zacházení“

(2018/C 352/33)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobci: D^f. K. Chrysostomides & Co. LLC (Nikósie, Kypr) a dalších 50 žalobců, jejichž jména jsou uvedena v příloze rozsudku (zástupce: P. Tridimas, barrister)

Žalovaní: Rada Evropské unie (zástupci: A. de Gregorio Merino, E. Dumitriu-Segnana, E. Chatziioakeimidou a E. Moro, zmocněnci), Evropská komise (zástupci: původně B. Smulders, J.-P. Keppenne a M. Konstantinidis, poté J.-P. Keppenne, M. Konstantinidis a L. Flynn, zmocněnci), Evropská centrální banka (zástupci: původně N. Lenihan a F. Athanasiou, poté P. Papaschalis a P. Senkovic a nakonec M. Szablewska a K. Laurinavičius, zmocněnci, ve spolupráci s H.-G. Kamannem, advokátem), Euroskupina, zastoupená Radou Evropské unie (zástupci: A. de Gregorio Merino, E. Dumitriu-Segnana, E. Chatziioakeimidou a E. Moro, zmocněnci), Evropská unie zastoupená Evropskou komisí (zástupci: původně B. Smulders, J.-P. Keppenne a M. Konstantinidis, poté J.-P. Keppenne, M. Konstantinidis a L. Flynn, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na základě článku 268 SFEU znějící na náhradu újmy, která žalobcům údajně vznikla rozhodnutím rady guvernérů ECB ze dne 21. března 2013 o poskytnutí naléhavě potřebné likvidity v návaznosti na žádost Centrální banky Kypru, prohlášení Euroskupiny ze dnů 25. března, 12. dubna, 13. května a 13. září 2013 ohledně Kypru, rozhodnutím Rady 2013/236/EU ze dne 25. dubna 2013 určeným Kypru o zvláštních opatřeních pro obnovu finanční stability a udržitelného růstu (Úř. věst. 2013, L 141, s. 32), memorandumem o porozumění ze dne 26. dubna 2013 o specifických podmínkách hospodářské politiky, uzavřeným mezi Kyprem a Evropským mechanismem stability (EMS), a dalšími akty a jednáním Komise, Rady, ECB a Euroskupiny v souvislosti s poskytnutím nástroje finanční pomoci Kyperské republice.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnost D^f. K. Chrysostomides & Co. LLC a další žalobci, jejichž jména jsou uvedena v příloze rozsudku, ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Radou Evropské unie, Evropskou komisí a Evropskou centrální bankou (ECB).

⁽¹⁾ Úř. věst. C 194, 24.6.2014.

Žaloba podaná dne 13. července 2018 – Bourdouvali a další v. Rada a další(Věc T-786/14) ⁽¹⁾

„Mimosmluvní odpovědnost – Hospodářská a měnová politika – Program podpory stability pro Kypr – Rozhodnutí Rady guvernérů ECB týkající se poskytnutí nouzové likvidity na žádost Centrální banky Kypru – Prohlášení Euroskupiny ze dne 25. března, 12. dubna, 13. května a 13. září 2013 týkající se Kypru – Rozhodnutí 2013/236/EU – Memorandum o porozumění o politice zvláštní hospodářské podmíněnosti uzavřené mezi Kyprem a Evropským mechanismem stability dne 26. dubna 2013 – Příslušnost Tribunálu – Připustnost – Formální požadavky – Vyčerpání všech vnitrostátních opravných prostředků – Dostatečně závažné porušení právní normy, která přiznává práva jednotlivcům – Právo na vlastnictví – Legitimní očekávání – Rovné zacházení“

(2018/C 352/34)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobci: Eleni Pavlikka Bourdouvali (Meneou, Kypr) a 51 dalších žalobců, jejichž jména jsou uvedena v příloze rozsudku (zástupce: P. Tridimas, barrister)

Žalovaní: Rada Evropské unie (zástupci: A. de Gregorio Merino, E. Moro a E. Chatziioakeimidou, zmocněnci), Evropská komise (zástupci: J.-P. Keppenne, M. Konstantinidis a L. Flynn, zmocněnci), Evropská centrální banka (zástupci: K. Laurinavičius a M. Szablewska, zmocněnci, ve spolupráci s H.-G. Kamannem, avocát), Euroskupina zastoupená Radou Evropské unie (zástupci: A. de Gregorio Merino, E. Moro a E. Chatziioakeimidou, zmocněnci) a Evropská unie zastoupená Evropskou komisí (zástupci: J.-P. Keppenne, M. Konstantinidis a L. Flynn, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na základě článku 268 SFEU a znějící na obdržení náhrady škody, kterou žalobci údajně utrpěli z důvodu rozhodnutí Rady guvernérů ECB ze dne 21. března 2013 o poskytnutí nouzové likvidity na základě žádosti předložené centrální bankou Kypru, prohlášení Euroskupiny ze dne 25. března, 12. dubna, 13. května a 13. září 2013 týkající se Kypru, rozhodnutí Rady 2013/236/EU ze dne 25. dubna 2013 určené Kypru o zvláštních opatřeních pro obnovu finanční stability a udržitelného růstu (Úř. věst. 2013, L 141, s. 32), memoranda o porozumění ze dne o politice zvláštní hospodářské podmíněnosti uzavřené mezi Kyprem a Evropským mechanismem stability (EMS) dne 26. dubna 2013, jakož i dalších aktů a jednání Komise, Rady, ECB a Euroskupiny v souvislosti s poskytnutím nástroje finanční pomoci Kyperské republice.

Výrok rozsudku

1) *Žaloba se zamítá.*

2) *Eleni Pavlikka Bourdouvali a další žalobci, jejichž jména jsou uvedena v příloze, kromě vlastních nákladů ponесou i náklady vynaložené Radou Evropské unie, Evropskou komisí a Evropskou centrální bankou (ECB).*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 73, 2.3.2015.

Rozsudek Tribunálu ze dne 13. července 2018 – Banque postale v. ECB(Věc T-733/16) ⁽¹⁾

„Hospodářská a měnová politika – Obezřetnostní dohled nad úvěrovými institucemi – Článek 4 odst. 1 písm. d) a odst. 3 nařízení (EU) č. 1024/2013 – Výpočet pákového poměru – Rozhodnutí ECB nepovolit žalobkyni vyloučení expozic naplňujících určité podmínky z pákového poměru – Článek 429 odst. 14 nařízení (EU) č. 575/2013 – Diskreční pravomoc ECB – Nesprávné právní posouzení – Zjevně nesprávné posouzení“

(2018/C 352/35)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: La Banque postale (Paříž, Francie) (zástupci: E. Guillaume a L. Coudray, advokáti)

Žalovaná: Evropská centrální banka (zástupci: K. Lackhoff, R. Bax a G. Bassani, zmocněnci, ve spolupráci s H.-G. Kamann a F. Louis, advokáty)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: Finská republika (zástupce: S. Hartikainen, zmocněnec)

Předmět věci

Návrh na základě článku 263 SFEU znějící na zrušení rozhodnutí Evropské centrální banky ECB/SSM/2016-96950066U5XAAIRCPA 78/16 ze dne 24. srpna 2016, přijaté na základě čl. 4 odst. 1 písm. d) a článku 10 nařízení Rady (EU) č. 1024/2013 ze dne 15. října 2013, kterým se ECB svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi (Úř. věst. 2013, L 287, s. 63), a čl. 429 odst. 14 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. 2013, L 176, s. 1, oprava v Úř. věst. 2013, L 208, s. 68, a v Úř. věst. 2013, L 321, s. 6).

Výrok rozsudku

- 1) Rozhodnutí Evropské centrální banky (ECB) ECB/SSM/2016-96950066U5XAAIRCPA 78/16 ze dne 24. srpna 2016 se zrušuje.
- 2) ECB se ukládá náhrada nákladů řízení.
- 3) Finská republika ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 454, 5.12.2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 13. července 2018 – Confédération nationale du Crédit mutuel v. ECB(Věc T-751/16) ⁽¹⁾

„Hospodářská a měnová politika – Obezřetnostní dohled nad úvěrovými institucemi – Článek 4 odst. 1 písm. d) a odst. 3 nařízení (EU) č. 1024/2013 – Výpočet pákového poměru – Odmítnutí ECB povolit žalobkyni, aby z výpočtu pákového poměru vyloučila expozice, které splňují určité podmínky – Článek 429 odst. 14 nařízení (EU) č. 575/2013 – Diskreční pravomoc ECB – Nesprávné právní posouzení – Zjevně nesprávné posouzení“

(2018/C 352/36)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Confédération Nationale du Crédit Mutuel (Paříž, Francie) (zástupci: M. Grégoire a C. De Jonghe, advokáti)

Žalovaná: Evropská centrální banka (zástupci: K. Lackhoff, R. Bax a G. Bassani, zmocněnci, ve spolupráci s H.-G. Kamannem a F. Louisem, advokáty)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: Finská republika (zástupce: S. Hartikainen, zmocněnec)

Předmět věci

Návrh na základě článku 263 SFUE a znějící na zrušení rozhodnutí ECB ECB/SSM/2016-9695000CG7B84NLR5984/92 ze dne 24. srpna 2016, které bylo přijato podle čl. 4 odst. 1 písm. d) a článku 10 nařízení (EU) č. 1024/13 Rady, ze dne 15. října 2013, kterým se ECB svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi (Úř. věst. 2013, L 287, s. 63) a čl. 429 odst. 14 nařízení (EU) Evropského parlamentu a Rady ze dne 26. června 2013 č. 575/2013, o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. 2013, L 176, s. 1, opravy v Úř. věst. 2013, L 208, s. 68 a Úř. věst. 2013, L 321, s. 6).

Výrok rozsudku

- 1) Rozhodnutí Evropské centrální banky (ECB) ECB/SSM/2016-9695000CG7B84NLR5984/92 ze dne 24. srpna 2016 se zrušuje.
- 2) ECB se ukládá náhrada nákladů řízení.
- 3) Finská republika ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 6, 9. 1. 2017.

Rozsudek Tribunálu ze dne 13. července 2018 – BNP Paribas v. ECB(Věc T-768/16) ⁽¹⁾

„Hospodářská a měnová politika – Obezřetnostní dohled nad úvěrovými institucemi – Článek 4 odst. 1 písm. d) a odst. 3 nařízení (EU) č. 1024/2013 – Výpočet pákového poměru – Odmítnutí ECB schválit žalobkyni vyloučení expozic splňujících určité podmínky z výpočtu pákového poměru – Článek 429 odst. 14 nařízení (EU) č. 575/2013 – Diskreční pravomoc ECB – Nesprávné právní posouzení – Zjevně nesprávné posouzení“

(2018/C 352/37)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: BNP Paribas (Paříž, Francie) (zástupci: A. Champsaur a A. Delors, advokáti)

Žalovaná: Evropská centrální banka (zástupci: K. Lackhoff, R. Bax, G. Bassani a C. Olivier, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: Finská republika (zástupce: S. Hartikainen, zmocněnec)

Předmět věci

Návrh založený na článku 263 SFEU a znějící na zrušení rozhodnutí ECB ECB/SSM/2016-ROMUWSFPU8MPRO8K5P83/136 ze dne 24. srpna 2016, které bylo přijato podle čl. 4 odst. 1 písm. d) a článku 10 nařízení Rady (EU) č. 1024/2013 ze dne 15. září 2013, kterým se Evropské centrální bance svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi (Úř. věst. 2013, L 287, s. 63), a čl. 429 odst. 14 nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. 2013, L 176, s. 1, opravy Úř. věst. 2013, L 208, s. 68, a Úř. věst. 2013, L 321, s. 6).

Výrok rozsudku

- 1) Rozhodnutí Evropské centrální banky (ECB) ECB/SSM/2016-ROMUWSFPU8MPRO8K5P83/136 ze dne 24. srpna 2016 se zrušuje.
- 2) ECB se ukládá náhrada nákladů.
- 3) Finská republika ponese vlastní náklady.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 6, 9.1.2017.

Rozsudek Tribunálu ze dne 13. července 2018 – Kypr v. EUIPO – Papouis Dairies (Pallas Halloumi)(Věc T-825/16) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie Pallas Halloumi – Starší slovní certifikační ochranná známka Spojeného království HALLOUMI – Relativní důvod pro zamítnutí zápisu – Neexistence nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“

(2018/C 352/38)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Kyperská republika (zástupci: S. Malynicz, QC, a V. Marsland, solicitor)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: D. Gája, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice řízení před Tribunálem: Papouis Dairies Ltd (Nikósie, Kypr) (zástupce: N. Korogiannakis, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 22. září 2016 (věc R 2065/2014-4), týkajícímu se námitkového řízení mezi Kyperskou republikou a společností Papouis Dairies.

Výrok

1. Žaloba se zamítá.
2. Kyperské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 22, 23.1.2017.

Rozsudek Tribunálu ze dne 13. července 2018 – Kypr v. EUIPO – POA (COWBOYS HALLOUMI).

(Věc T-847/16) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie COWBOYS HALLOUMI – Starší slovní certifikační ochranná známka Spojeného království HALLOUMI – Relativní důvod pro zamítnutí zápisu – Neexistence nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“

(2018/C 352/39)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Kyperská republika (zástupci: S. Malynicz, QC, a V. Marsland, Solicitor)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: D. Gája, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Pagkypriosorganismos ageladotrofon (POA) (Latsia, Kypr) (zástupce: N. Korogiannakis, avocat)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 22. září 2016 (věc R 2781/2014-4), týkajícímu se námitkového řízení mezi Kyperskou republikou a POA.

Výrok

1. Žaloba se zamítá.
2. Kyperské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 22, 23.1.2017.

Rozsudek Tribunálu ze dne 13. července 2018 – Star Television Productions v. EUIPO – Marc Dorcel (STAR)

(Věc T-797/17) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie – Řízení o zrušení – Obrazová ochranná známka Evropské unie STAR – Neexistence řádného užívání ochranné známky – Článek 51 odst. 1 písm. a) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 58 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) 2017/1001]“

(2018/C 352/40)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Star Television Productions Ltd (Tortola, Spojené království) (zástupce: D. Farnsworth, solicitor)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: V. Ruzek, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Marc Dorcel SA (Paříž, Francie) (zástupce: B. Soyer, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 14. září 2017 (věc R 1519/2016-2) týkajícímu se řízení o zrušení mezi společnostmi Star Television Productions a Marc Dorcel.

Výrok

1. Žaloba se zamítá.
2. Společnosti Star Television Productions Ltd se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 42, 5.2.2018.

Žaloba podaná dne 27. června 2018 – WV v. ESVČ

(Věc T-388/18)

(2018/C 352/41)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: WV (zástupce: É. Boigelot, advokát)

Žalovaná: Evropská služba pro vnější činnost

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— prohlásil její žalobu za přípustnou a opodstatněnou;

- v důsledku toho a poté, co nařídí žalované nejprve a podle čl. 89 odst. 3 písm. d) jednacího řádu Tribunálu, který upravuje „Organizační procesní opatření“, aby předložila všechny důkazy a dokumenty týkající se této věci a zejména: mandát a závěry vnitřního šetření bezpečnosti, které vedl orgán oprávněný ke jmenování; všechny důkazy a interní rozhodnutí ESVČ vydaná v souvislosti s obviněními týkajícími se údajného vytěžení dokumentů a údajného předání informací ze strany žalobkyně jiné třetí straně (Izrael, Turecko), přesná data, údajně sdílené informace a konkrétní důkazy, jakož i informace předané bezpečnostní službě a její odpověď; dokumenty nebo interní rozhodnutí zjevně přijatá nebo vydaná v souvislosti s událostí ze dne 27. června 2016 a zejména memorandum generálního tajemníka ESVČ o vyloučení žalobkyně z oddělení Turecko; e-mail paní [X] zasláný v září 2015 panu [Y] zjevně odkazující na „vážné problémy zásadním způsobem spojené s jejím chováním“; informace o povaze různých jejích přemístění, aby bylo možné vyjasnit, zda tato přemístění byla provedena s jejím pracovním místem nebo z důvodu nadbytečnosti; referenční podmínky národních expertů zpřístupněné oddělení Turecko ze strany ESVČ odrážející dohodu uzavřenou s jednotlivými členskými státy v červnu 2015 za účelem založení uvedeného oddělení; zápisy z jednání žalobkyně, zástupkyně personálního odboru a orgánu oprávněného ke jmenování, které se konalo dne 18. května 2017; e-maily vyměněné dne 10. července 2017 mezi panem [Z] a vedoucím delegace EU v Turecku;
- zrušil rozhodnutí o implicitním odmítnutí žádosti o pomoc založené na článku 24 služebního řádu, ke kterému došlo dne 4. září 2017;
- zrušil rozhodnutí ze dne 28. března 2018 s číslem jednací Ares(2018)1705593, oznámené týž den, kterým orgán oprávněný ke jmenování zamítá stížnost žalobkyně, kterou podala dne 29. listopadu 2017, s číslem jednací R/510/17, proti implicitnímu odmítnutí žádosti o pomoc založené na článku 24 služebního řádu;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení v souladu s článkem 134 jednacího řádu Tribunálu Evropské unie.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně jediný žalobní důvod, který vychází z porušení povinnosti pomoci a péče, porušení čl. 1e odst. 2, článků 12, 12a, 22b, 24, 25, a 26 služebního řádu úředníků Evropské unie (dále jen „služební řád“), zásady řádné správy, a z porušení článků 1 a 2 přílohy IX služebního řádu úředníků Evropské unie a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. 2001, L 8, s. 1).

Žalobkyně se v rámci svého žalobního důvodu rovněž dovolává porušení zejména článků 41, 47 a 52 Listiny základních práv Evropské unie, Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, práva na obhajobu, jakož i zneužití práva a obcházení řízení, a současně zjevného porušení zásady legitimní důvěry a rovnosti zbraní.

Žalobkyně se v rámci svého žalobního důvodu konečně domáhá porušení zásady, která ukládá administrativě přijmout rozhodnutí pouze na základě zákonně přípustného odůvodnění, tj. na základě relevantních a zjevně vadou nestižených skutkových a právních posouzení, jakož i porušení zásad proporcionality, kontradiktornosti, řádné správy a právní jistoty, a současně porušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. 2001, L 145, s. 43).

Takto vznesená výtky spočívá v tom, že přijetím napadeného rozhodnutí za uvedených podmínek a následným odmítnutím stížnosti žalobkyně, orgán oprávněný ke jmenování zjevně neuplatnil a správně nevyložil ustanovení služebního řádu a výše uvedené zásady, přičemž své rozhodnutí založil na nepřesných skutkových a právních důvodech, čímž tudíž postavil žalobkyni do správně nezákonné situace, které je zcela nepřiměřená, pokud jde o prokázané skutečnosti a odmítnutí žádosti o pomoc.

Žaloba podaná dne 27. června 2018 – Riesco García v. Parlament

(Věc T-391/18)

(2018/C 352/42)

*Jednací jazyk: španělština***Účastníci řízení***Žalobce:* Juan Carlos Riesco García (Rota, Španělsko)(zástupce: M. Tey Ariza, abogado)*Žalovaný:* Evropský parlament**Návrhová žádání***Žalobce navrhuje, aby Tribunál:*

- na základě tohoto návrhu a pravomoci Tribunálu Evropské unie přijal žalobu na nečinnost podanou v souvislosti s odpovědí od Petičního výboru Evropského parlamentu ze dne 31. května 2017 na žádost č. 0741/2015 týkající se tvrzené diskriminace mezi kariévními úředníky a dočasnými úředníky plynoucí z rozdílného zacházení ve vztahu k odchodu do důchodu úředníků Administración General del Estado Español;
- na základě dotčené právní úpravy (směrnice Rady 1999/70 ze dne 28. června 1999 o rámcové dohodě o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS) přijal tento návrh a rozhodl, o předložené věci a na základě toho uložil španělskému státu povinnost konstatovat s okamžitou platností existenci práva všech úředníků orgánů Administración General del Estado na stejné či podobné podmínky pro odchod do předčasného starobního důvodu.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobce na základě dotčené vnitrostátní právní úpravy uvádí, že někteří stálí zaměstnanci (kariévní úředníci), na které se vztahuje režim sociálního zabezpečení, při dosažení věku pro dobrovolný odchod do starobního důchodu mohou změnit režim sociálního zabezpečení, protože jsou zaměstnanci, zatímco dočasní zaměstnanci tuto možnost nemají, protože nejsou stálými zaměstnanci.

Podle žalobce je zavádějící, nesrozumitelná a neplatná odpověď, kterou dostal od Petičního výboru Evropského parlamentu (žádost č. 0741/2015); uvedený orgán petici prohlásil za přípustnou a dne 3. srpna 2016 konstatoval, že je nezbytné uvést španělskou právní úpravu do souladu se směrnicí 1999/70, pokud jde o obsah žádosti (rovnost podmínek pro odchod do starobního důchodu), přičemž zvažoval možnost zahájit řízení pro nesplnění povinnosti, avšak později se rozhodl řízení nezahájit s argumentem, že existují nevyřešené „faktické otázky“.

Ještě méně pochopitelné je, že ačkoli existují pochybnosti, nebyl podán návrh příslušnému orgánu směřující k rozhodnutí o nezbytnosti přizpůsobit v tomto ohledu vnitrostátní právní úpravu směrnici 1999/70, tedy Soudnímu dvoru Evropské unie, a naopak bylo navrženo řešit otázku před vnitrostátními soudy, které jsou méně či nejsou vůbec způsobilé rozhodovat o nezbytnosti přizpůsobení vnitrostátního práva unijnímu právu.

Žaloba podaná dne 29. června 2018 – ITSA v. Komise

(Věc T-396/18)

(2018/C 352/43)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastnice řízení***Žalobkyně:* International Tax Stamp Association Ltd (ITSA) (Sunbury-on-Thames, Spojené království) (zástupce: F. Scanvic, advokát)*Žalovaná:* Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2018/573 ze dne 15. prosince 2017 o klíčových prvcích smluv o uchování údajů, jež mají být uzavírány v rámci systému sledovatelnosti tabákových výrobků, prováděcí nařízení Komise (EU) 2018/574 ze dne 15. prosince 2017 o technických normách pro zavedení a provoz systému sledovatelnosti tabákových výrobků a prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2018/576 ze dne 15. prosince 2017 o technických normách pro bezpečnostní prvky používané na tabákové výrobky.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně jediný důvod, který vychází z porušení článku 8 Protokolu WHO o odstranění nezákonného obchodu s tabákovými výrobky přijatého v Soulu dne 12. listopadu 2012, podle něhož nesmí být označování tabákových výrobků svěřeno tabákovému průmyslu. V tomto ohledu má žalobkyně za to, že přestože Protokol dosud nevstoupil v platnost, byl uzavřen a podepsán Evropskou unií, což jí brání přijímat opatření, která by s ním byla v rozporu.

Kromě toho tvrdí, že směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/40/EU ze dne 3. dubna 2014 o sblížení právních a správních předpisů členských států týkajících se výroby, obchodní úpravy a prodeje tabákových a souvisejících výrobků a o zrušení směrnice 2001/37/ES (Úř. věst. 2014, L 127, s. 1), na jejímž základě bylo napadené nařízení přijato, může a musí být vykládána v souladu s výše uvedeným Protokolem, a to i přesto, že tato směrnice výslovně nezakazuje svěžit označování tabákovému průmyslu.

Konečně za předpokladu, že takový výklad není možný, je samotná směrnice v rozporu s Protokolem, a tedy se Smlouvami EU.

Žaloba podaná dne 13. července 2018 – Prigent v. Komise**(Věc T-436/18)**

(2018/C 352/44)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení**

Žalobce: Claude Prigent (Caudan, Francie) (zástupce: A. Bove, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- přijal tuto žalobu na neplatnost;
- ve věci samé prohlásil žalobu za opodstatněnou;
- v důsledku toho zrušil rozhodnutí Evropské komise ze dne 23. května 2018 na základě zásady národní solidarity, jak je vymezena Soudním dvorem Evropské unie (obecná právní zásada), a/nebo článku 9 Smlouvy o Evropské unii;
- a vrátil věc zpět příslušnému orgánu;
- nařídil všechny povinnosti stanovené právem v dané oblasti;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení;
- vyhradil žalobci uplatnění všech ostatních nároků, pohledávek a návrhů.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z porušení zásady národní solidarity, jak je vymezena Soudním dvorem Evropské unie (SDEU), která je obecnou právní zásadou. V tomto ohledu žalobce tvrdí, že systém určený pro zvláštní kategorii osob nebo pracovníků není podle SDEU zákonným systémem, ale zaměstnaneckým systémem. Tvrdí, že v projednávané věci se zjevně nejedná o zákonný systém vzhledem k tomu, že dochází k diskriminaci mezi osobami samostatně výdělečně činnými, které jsou povinně účastny systému sociálního zabezpečení pro osoby samostatně výdělečně činné (dále jen „RSI“) i v případě nulového obrátu nebo ztráty, a ostatními osobami, jako jsou osoby samostatně výdělečně činné podnikající v malém rozsahu, zaměstnanci či úředníci.

Kromě toho má žalobce za to, že zásada solidarity, na které je založen RSI jako zákonný systém sociálního zabezpečení podle francouzské republiky, není v projednávané věci v rámci RSI dodržena, neboť žalobce dostává výzvy k úhradě minimálního a paušálního pojistného, a to i v případě nízkých příjmů. Mimoto by mu mohly být zcela odepřeny dávky nemocenského či důchodového pojištění v případě nedostatečné platby pojistného či pouhé opožděné platby, což není případ ostatních francouzských pracovníků, kteří jsou účastni jiného systému sociálního zabezpečení.

2. Druhý žalobní důvod vychází z porušení článku 9 Smlouvy o Evropské unii, který zakotvuje rovnost všech občanů Unie, neboť výši pojistného odváděného do RSI osobami samostatně výdělečně činnými, jako je žalobce, nelze určit méně příznivě než pro jiné francouzské pracovníky. Odmítnutím žalobcovy stížnosti proto Komise porušila zásadu národní solidarity, jak je vymezena SDEU jako obecná právní zásada, a článek 9 Smlouvy o Evropské unii, což musí nutně vést ke zrušení jejího rozhodnutí.

Žaloba podaná dne 24. července 2018 – Biasotto v. EUIPO – OOFOS (OOF)

(Věc T-453/18)

(2018/C 352/45)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Alessandro Biasotto (Treviso, Itálie) (zástupci: F. le Divelec Lemmi, R. Castiglioni a E. Cammareri, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: OOFOS LLC (Reno, Nevada, Spojené státy)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatel sporné ochranné známky: Žalobce před Tribunálem

Sporná ochranná známka: Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie OOF – Přihláška č. 14 961 767

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 10. května 2018, ve věci R 1270/2017-2

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

— v plném rozsahu této žalobě vyhověl;

- v plném rozsahu zrušil napadené rozhodnutí a v důsledku toho připustil přihlášku ochranné známky Evropské unie č. 14 961 767 k zápisu pro všechny výrobky a služby požadované v této přihlášce ve třídách 18, 25 a 35 (nebo případně uložil EUIPO, aby znovu projednal odvolání podané žalobcem dne 15. června 2017, ale aby tentokrát porovnal spornou přihlášku s ochrannou známkou uplatněnou ve starším mezinárodním zápisu č. 1 258 728 osobou, která podala námitku);
- uložil EUIPO nebo vedlejší účastníci náhradu všech nákladů řízení, a to nejen probíhajícího řízení před Tribunálem, ale také námitkového a odvolacího řízení před EUIPO.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 24. července 2018 – Biasotto v. EUIPO – OOFOS (OO)

(Věc T-454/18)

(2018/C 352/46)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Alessandro Biasotto (Treviso, Itálie) (zástupci: F. Le Divelec Lemmi, R. Castiglioni a E. Cammareri, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: OOFOS LLC (Reno, Nevada, Spojené státy)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatel sporné ochranné známky: Žalobce před Tribunálem

Sporná ochranná známka: Přihláška ochranné známky Evropské unie „OO“ – Přihláška k zápisu č. 14 961 791

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 15. května 2018, ve věci R 1281/2017-2.

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- plně vyhověl této žalobě;
- zcela zamítl napadené rozhodnutí a v podstatě potvrdil závěr, ke kterému dospěl EUIPO ve svém rozhodnutí ze dne 17. května 2017 týkajícímu se námitkového řízení č. B 2683558, a v důsledku toho povolil, aby na základě přihlášky ochranné známky Evropské unie č. 14 961 791 by proveden zápis této ochranné známky ve vztahu ke všem požadovaným výrobkům a službám ve třídách 18, 25 a 35;
- uložil vedlejšímu účastníkovi řízení náhradu veškerých nákladů souvisejících nejen s tímto řízením před Tribunálem, ale rovněž s námitkovým a odvolacím řízením před EUIPO.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.
-

Žaloba podaná dne 30. června 2018 – Novartis v. EUIPO (SMARTSURFACE)**(Věc T-463/18)**

(2018/C 352/47)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastníci řízení***Žalobkyně:* Novartis AG (Basilej, Švýcarsko) (zástupkyně: L. Junquera Lara, lawyer)*Žalovaný:* Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)**Údaje týkající se řízení před EUIPO***Sporná ochranná známka:* Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie SMARTSURFACE – Přihláška č. 16 492 076*Napadené rozhodnutí:* Rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 25. května 2018 ve věci R 1765/2017-2**Návrhová žádání***Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:*

- napadené rozhodnutí zrušil;
- určil, že čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) a čl. 7 odst. 2 nařízení č. 207/2009 nebrání zápisu dotčeného označení (ochranná známka Společenství č. 16 492 076) pro zboží třídy 9 popsané v přihlášce a
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) a čl. 7 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2017/1001.

Žaloba podaná dne 27. července 2018 – Getsmarter Online v. EUIPO (getsmarter)**(Věc T-473/18)**

(2018/C 352/48)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastníci řízení***Žalobkyně:* Getsmarter Online Ltd (Londýn, Spojené království) (zástupce: I. Silcock, Barrister)*Žalovaný:* Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)**Údaje týkající se řízení před EUIPO***Sporná ochranná známka:* Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie getsmarter – Přihláška č. 16 565 939*Napadené rozhodnutí:* Rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 10. května 2018 ve věci R 2632/2017-1**Návrhová žádání***Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:*

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2017/1001;
- Porušení čl. 7 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2017/1001.

Žaloba podaná dne 6. srpna 2018 – Veit v. ECB**(Věc T-474/18)**

(2018/C 352/49)

*Jednací jazyk: němčina***Účastníci řízení**

Žalobce: Sebastian Veit (Frankfurt nad Mohanem, Německo) (zástupce: K. Kujath, advokát)

Žalovaná: Evropská centrální banka

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí žalované ze dne 3. ledna 2018 o zařazení žalobce do (platové) skupiny s účinností od 1. ledna 2018 v části, v níž žalobci byl v rámci platového pásma F/G přiznán pouze platový stupeň 17;
- zrušil rozhodnutí žalované ze dne 25. května 2018 o zamítnutí žádosti žalobce o přiznání platového stupně 83 v rámci platového pásma F/G s účinností od 1. ledna 2018;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce následující žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení zásady rovného zacházení

- V rámci prvního žalobního důvodu je vytýkáno, že žalovaná v případě interních uchazečů o volné pracovní místo – na rozdíl od externích uchazečů, kteří se v případě totožných výběrových řízení nacházeli ve srovnatelné situaci – jen v omezené míře zohlednila relevantní praxi.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení obecné zásady jednat s náležitou péčí

- V rámci druhého žalobního důvodu se uvádí, že žalovaná s žalobcem, jako vlastním zaměstnancem, – bez věcného odůvodnění – naložila při zařazování do platové skupiny hůře, než s uchazeči, kteří u ní ještě nebyli zaměstnáni.
-

Žaloba podaná dne 1. srpna 2018 – Electroquímica Onubense v. ECHA

(Věc T-481/18)

(2018/C 352/50)

*Jednací jazyk: španělština***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Electroquímica Onubense, S.L. (Palos de la Frontera, Španělsko) (zástupce: D. González Blanco, advokát)

Žalovaná: Evropská agentura pro chemické látky (ECHA)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál vydal nové rozhodnutí, jelikož Electroquímica Onubense (EQO) splňuje všechny požadavky na střední podnik pro účely uplatňování poplatků za registraci výrobků u ECHA.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že zpráva o výpočtu velikosti malého a středního podniku připojená k napadenému rozhodnutí odkazuje na její propojení se společností ERCROS v letech 2013 a 2014, přičemž autor zprávy nepřihlíží k tak důležité skutečnosti, jako je to, že žalobkyně byla založena v roce 2015 s kapitálem 3 000 eur, což je minimální zákonem požadovaný kapitál podle španělských právních předpisů. Žalobkyně v tomto ohledu tvrdí, že pro kvalifikaci nové společnosti jako „malého podniku“ byl rozhodující údaj o jejím kapitálu, jelikož EQO skutečně splňovala kritéria stanovená platnou právní úpravou, přičemž podíl společnosti ERCROS v této společnosti ji v žádném případě nemohl změnit na „velký podnik“.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že ERCROS byla jediným společníkem v EQO v období od založení společnosti (18. února 2015) a převodem podílů ve společnosti na společnost SALINAS DEL ODIEL (2. června 2015), a to pouze dočasně a účelově, aby usnadnila převod vlastnictví společnosti EQO na jejího konečného příjemce, společnost SALINAS DEL ODIEL.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z toho, že na konci hospodářského roku 2015 již nebyla EQO ve vlastnictví, přímo ani nepřímo, společností ERCROS (považované za „velký podnik“), a byla ve vlastnictví společnosti SALINAS DE ONIEL (považované za „střední podnik“).
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející toho, že skutečností rozhodnou pro určení velikosti EQO pro účely uplatnění dotčené právní úpravy nemůže být nic jiného než vztah, který měla se společností, jež byla její mateřskou společností na konci roku 2015 – jak vyplývá z roční účetní závěrky za uvedený rok – a nikoliv se společností, která byla mateřskou společností dočasně a účelově během referenčního roku.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z toho, že správně měl být uplatněn poplatek pro střední podnik, nikoliv pro velký podnik, jelikož spojení, které je třeba za tím účelem prokázat, je spojení mezi společnostmi EQO a SALINAS DEL ODIEL, a nikoliv mezi společnostmi EQO a ERCROS

Žaloba podaná dne 14. srpna 2018 – Stada Arzneimittel v. EUIPO (ViruProtect)

(Věc T-487/18)

(2018/C 352/51)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Stada Arzneimittel AG (Bad Vilbel, Německo) (zástupci: J.-C. Plate a R. Kaase, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Sporná ochranná známka: Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie ViruProtect – Přihláška č. 16 295 511

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 4. června 2018, ve věci R 1886/2017-5

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001;
- Porušení čl. 7 odst. 2 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001;
- Porušení čl. 75 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 14. srpna 2018 – Vafo Praha v. EUIPO – Rutzinger-Kurpas (Meatlove)

(Věc T-491/18)

(2018/C 352/52)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Vafo Praha s.r.o. (Chrástany, Česká republika) (zástupce: M. Vojáček, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Susanne Rutzinger-Kurpas (Spigelau, Německo)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatelka sporné ochranné známky: Další účastnice v řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie Meatlove – Přihláška č. 15 557 374

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 12. června 2018, ve věci R 264/2018-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

— Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) ve spojení s článkem 46 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 15. srpna 2018 – Zhadanov v. EUIPO (Scanner Pro)**(Věc T-492/18)**

(2018/C 352/53)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobce: Igor Žadanov (Oděsa, Ukrajina) (zástupce: P. Olson, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Sporná ochranná známka: Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie Scanner pro – Přihláška č. 16 257 727

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 6. června 2018 ve věci R 1812/2017-2

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- zapsal ochrannou známku Evropské unie 016257727 pro výrobky spadající do tříd 9 a 42;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

— Porušení čl. 7 odst. 3 nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 17. srpna 2018 – Dermatest v. EUIPO (DERMATEST)**(Věc T-495/18)**

(2018/C 352/54)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Dermatest Gesellschaft für allergologische Forschung u. Vertrieb von Körperpflegemitteln mbH (Münster, Německo) (zástupci: J. Bühling a D. Graetsch, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Sporná ochranná známka: Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie DERMATEST – Přihláška č. 17 542 986

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 12. června 2018, ve věci R 426/2018-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení, včetně nákladů řízení, které vznikly v rámci řízení před odvolacím senátem.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 17. srpna 2018 – OCU v. SRB

(Věc T-496/18)

(2018/C 352/55)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Organización de Consumidores y Usuarios (OCU) (Madrid, Španělsko) (zástupci: E. Martínez Martínez a C. López-Mélida de Ramón, advokáti)

Žalovaný: Jednotný výbor pro řešení krizí (SRB)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil konečné rozhodnutí Odvolací komise Jednotného výboru pro řešení krizí ze dne 19. června 2018 vydané ve věci 54/2017, v řízení vedeném proti SRB;
- uložil odvolací komisi Jednotného výboru pro řešení krizí náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z porušení základního práva zakotveného v čl. 41 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“) a zásady dodržování práva na obhajobu (právo na řádnou správu vyjádřené právem na přístup k dokumentům pro účely legitimního výkonu práva na obhajobu).

- V tomto ohledu žalobkyně tvrdí, že napadené rozhodnutí, kterým odvolací komise neposkytla úplný přístup k dotčené dokumentaci v dispozici SRB, požadovaný za účelem legitimního výkonu práva na obhajobu, představuje závažné porušení základního práva na řádnou správu vyjádřené právem na přístup k dokumentům podle čl. 41 odst. 2 Listiny a základní zásady unijního práva týkající se práva na obhajobu.

2. Druhý žalobní důvod vychází z porušení ustanovení, které stanoví výjimku týkající se důvěrnosti a profesního tajemství v přístupu k dokumentům v případě podání žádosti v rámci výkonu práva na obhajobu a přístupu k účinné právní ochraně, které jsou zakotvené v článku 88 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ze dne 15. července 2014, kterým se stanoví jednotná pravidla a jednotný postup pro řešení krize úvěrových institucí a některých investičních podniků v rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí a Jednotného fondu pro řešení krizí a mění nařízení (EU) č. 1093/2010 (Úř. věst. 2014 L 225, s. 1), v článku 84 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. 2014, L 173, s. 190), v článku 53 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. 2013, L 176, s. 338).

— V tomto ohledu žalobkyně tvrdí, že napadené rozhodnutí, kterým odvolací komise neposkytla úplný přístup k dotčené dokumentaci v dispozici SRB nesprávně uplatňuje výjimky z obecného přístupu k dokumentům stanovené v právě uvedené právé, neboť uvedený přístup je požadován v rámci výkonu práva na obhajobu a přístupu k účinné právní ochraně.

1. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení základního práva zakotveného v čl. 41 odst. 2 Listiny (právo na řádnou správu ve vztahu na řádné odůvodnění aktů).

— V tomto ohledu žalobkyně tvrdí, že napadené rozhodnutí, kterým odvolací komise neposkytla úplný přístup k dotčené dokumentaci v dispozici SRB představuje závažné porušení základního práva na řádnou správu zakotveného v čl. 41 odst. 2 Listiny v rozsahu, v porušuje povinnost odůvodnit akty.

Žaloba podaná dne 14. srpna 2018 – IAK – Forum International v. EUIPO – Schwalb (IAK)

(Věc T-497/18)

(2018/C 352/56)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: IAK GmbH – Forum International (Kirchzarten, Německo) (zástupce: G. Wilke, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastník řízení před odvolacím senátem: Ulrich Schwalb (Kolín, Německo)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitelka sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie IAK – Ochranná známka Evropské unie č. 9 843 533

Řízení před EUIPO: Řízení o prohlášení neplatnosti

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 11. června 2018, ve věci R 1511/2017-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí pozměnil v tom smyslu, že se návrh na prohlášení neplatnosti v celém rozsahu zamítá;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2017/1001.

Žaloba podaná dne 20. srpna 2018 – ZPC Flis v. EUIPO – Aldi Einkauf (Happy Moreno choco)**(Věc T-498/18)**

(2018/C 352/57)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: ZPC Flis sp.j. (Radziejowice, Polsko) (zástupce: M. Kondrat, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG (Essen, Německo)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatelka sporné ochranné známky: Žalobkyně před Tribunálem

Sporná ochranná známka: Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie Happy Moreno choco – Přihláška č. 15 028 087

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 31. května 2018, ve věci R 1464/2017-1

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil a vrátil věc EUIPO k novému posouzení;
nebo
- napadené rozhodnutí změnil a rozhodl, že neexistují žádné relativní důvody pro zamítnutí zápisu ochranné známky Evropské unie 015028087 „Happy Moreno choco“ pro všechny výrobky zařazené do tříd 30 a 35 a že ochranná známka bude zapsána;
- rozhodl o náhradě nákladů řízení ve prospěch žalobkyně.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001;
 - porušení zásady ochrany legitimního očekávání a zásady právní jistoty.
-

ISSN 1977-0863 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5163 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUXEMBURSKO

CS